सतिपट्ठान विपर-सना

अनुवादक भिक्षु बुद्धघोष महास्थविर

सतिपद्ठान विपरसना

अगमहापण्डित कर्मस्थानाचार्य महासी सयादो भवन्त सोभन महास्थविर

Dhamma.Digital

अनुवादक भिक्षु बुद्धघोष महास्थविर प्रकाशिका :

नानीहिरा कंसाकार

क्षेत्रपाटी, येँ।

प्रथम संस्करण : ५०० प्रति

बुद्ध संम्बत् २५४० नेपाल सम्बत् १९९७ विकम सम्बत् २०५३ इस्वी सम्बत् १९९७

थाकु :

सुभाव प्रिन्टिक प्रेस

नकवहिल, ललितपुर।

फोन: ५३३१९१

Downloaded from http://dhamma.digital

भूमिका

भगवान बुद्धं महासतिपञ्चान सूत्र कम्मासधम्म धयागु कुरुपिनिगु निगमय् स्वीद्धः भिक्षुपिन्त देशना याना बिज्यात । धर्मदेशनाया अन्तय् फुक्कं भिक्षुपिं अरहन्त जुया बिज्यात ।

थुगु सूत्रया प्रारम्भय् भगवान बुद्धं आज्ञा जुया बिज्यात - "एकायनो अयं भिक्खवे मग्गो, सत्तानं विसुद्धिया, सोक परिदेवानं समितिक्कमाय, दुक्खदोमनस्सानं अत्यङ्गमाय जायस्स अधिगमाय, निब्बानस्स सिच्छिकिरियाय, यदिदं चत्तारो सितपञ्चाना अर्थात् भिक्षुपिं, सत्त्वपिन्त विशुद्धि यायेया निम्तिं, शोक परिदेवयात हटे यायेया निम्तिं, दुःख दौर्मनस्ययात नाश यायेया निम्तिं, मार्गज्ञानयात प्राप्त यायेया निम्तिं व निर्वाणयात साक्षात्कार यायेया निम्तिं छपू हे जक लँ दु, व खः प्यंगू सितपञ्चान ।

व सतिपद्वान प्यंगू थथे खः - क्रांकुलिया

- १) कायानुपस्सना सतिपद्वान
- २) वेदनानुपस्सना सतिपद्वान
- ३) चित्तानुपस्सना सतिपृहान
- ४) धम्मानुपस्सना सतिपद्वान
- आस्वास-प्रश्वास आदि रूपकाय् दृढतापूर्वक स्थिर जुया च्वनीगु स्मृतियात कायानुपस्सना सितपद्वान धका धाइ।

- २. वेदना धर्मय् दृढतापूर्वक स्थिर जुया च्वनीगु स्मृतियात वेदनानुपस्सना सतिपद्वान धका धाइ।
- ३. स-राग चित्त, वीतराग चित्त आदि चित्त प्रभेदय् दृढतापूर्वक स्थिर ज्याच्वनीगु स्मृतियात चित्तानुपस्सना सतिपद्वान धाइ।
- ४. नीवरण, आदि धर्मय् दृढतापूर्वक स्थिर ज्याच्वनीगु स्मृतियात धम्मानुपस्सना सतिपद्वान धाइ।

सितपद्वानया अर्थ खः - स्मृतियात क्वातुका तयेगु । सित धयागु स्मृति खः । पद्वान धयागु क्वातुका तयेगु खः । भुसं तिद्वतीति पद्वानं धयागु विग्रह अनुसारं भुसं = तसकं, तिद्वतीति = स्थिर जुया च्विनगुयात पद्वानं = पद्वान धाइ । सितएव पद्वानं सितपद्वानं । अर्थात् स्मृति दृढ रूपं स्थिर जुया च्वनीगुयात सितपद्वान धाइ ।

मिलिन्द प्रश्नय् स्मृतियात धर्म नगरय् द्वारपालया उपमा बिया तःगु दु। चतुरम्हं द्वारपालं सु दुने दुहाँवल सु पिने पिहाँ वन धकाः होशियारी ज्या ध्वाकाय् पा च्वंच्वनी। थिक व थें हे स्मृतिं नं गुगु द्वारं गुगु आलम्बन ग्रहण यानाच्वन उकियात स्पष्ट रूपं चायेका च्वनी।

न्हापा न्हापायापिं सत्पुरुषिपंसं महासितपट्टान सूत्रयात अत्यन्त आदर गौरव तया वंगु खं ग्रन्थय् उल्लेख जुयाच्वंगु दु। उदाहरणया लागि धिम्मक उपासकं मृत्यु अवस्थाय् भिक्षुपिन्त निमन्त्रणा याके छोया "भन्ते! सकल तथागतिपंसं त्वता मिबज्यागु महासितपद्वान सूत्र आज्ञा जुया बिज्याहुँ धका प्रार्थना यात । भिक्षुपिंसं नं एकायनो अयं भिक्खवे मग्गो सत्तानं विसुद्धिया धका महासितपद्वान सूत्र पाठ याना बिज्यात ।

ध्व सूत्र बौद्ध जगतय् अति प्रसिद्ध जुयाच्वन । बर्माय् ध्व सूत्रया आधारय् विपस्सना भावनाया विशेष प्रचार जुयाच्वंगु दु ।

बर्मा स्वतन्त्र जुइधुंका बुद्धशासन चिरस्थायी यायेया निम्ति "बृद्ध सासनानुग्गह" नामक समिति १३ नोभेम्बर १९४७ ई. स स्थापना जुल । उगु समितिया उद्देश्य अनुसारं न्हापां शासनयैता नामक ध्यानाश्रम दयेकेगु खँ कोछित । उगु ध्यानाश्रम दयेकेत जग्गा सरऊत्वे धइम्ह सेठं २६ सेप्टेम्बर १९४८ इ. स. प्रदान याःगु जुल । दातापिनिगु श्रमं ध्यानाश्रम बने जुइ धुंकुसेंलि उक्त ध्यानाश्रम सञ्चालन यायेया लागि परियत्ति, पटिपत्ति निगूली नं दखल दुम्ह कर्मस्थानाचार्यया आवश्यक जुल । बर्माय् न्यंकभनं मालासोगु बखतय् स्वेभो नगरया सइख्वं धइगु गामय् बिज्यानाच्वंम्ह सासनधज सिरिपवर धम्माचरिय अग्ग महापण्डित उपाधि विभूषित जुयाबिज्याम्ह कर्मस्थानाचार्य महासी सयादो ऊ. सोभन महास्थविरयात योग्य खन । वसपोलयात उक्त ध्यानाश्रमय् बिज्याकेत बुद्धसासनानुग्गह सिमितिं माःगु प्रबन्ध यानाबिल । लिपा तत्कालिन बर्माया प्रधानमन्त्री ऊ. नु. भाया १० नोभेम्बर १९४९ इ. स. वसपोलयात स्वेभो नगरं रंगूनय् बिज्याकल । न्हापां ध्यान भावना कार्यक्रमय् स्वम्ह योगीपिंसं भाग काःगु जुल । प्रारम्भय् विपस्सना योगिपिन्त महासीसयादो नं ध्यान सम्बन्धी उपदेश स्वयं थम्हं हे कना बिज्याइगु जुयाच्वन । उपदेश लगभग डेढ घण्टा तक बिया बिज्याइगु जुयाच्वन । थुलि ई तक उपदेश बीगु धइगु धात्थें किठनगु कार्य खः । बुद्ध सासनानुग्गह सिमितिं वसपोलयात परिश्रम मज्वीकेया लागि टेपरेकर्डर छगः प्रदान यात । २७ जुलाई १९४१ इ. स. १४ म्ह योगीपिन्त प्रवचन टेपं जुल । अनंलि वसपोलं मुख्य मुख्यगु खँ जक संक्षिप्तं कना बिज्याइगु जुयाच्वन ।

लिपा योगीपिनिगु संख्या बुलुं बुलुंहुं बृद्धि जुया वसेंलि ध्यान केन्द्र नं वृद्धि जुजुं वन । १९८० इ. तकया दुने ३२१ गू ध्यान केन्द्र दत । च्यागू लाखं मयाक योगीपिसं भाग काये धुंकुगु जुल ।

ई. सं. १९४४ सालं जि बर्माय् निकोगु पटक आखः ब्वं वनागु बखतय् धर्मोदय सभाया पाखें छट्टसंगायनय् संगीतिकारक जुया भाग कायेगु सौभाग्य चूलावःगु जुल । उगु बखतय् दाता छम्ह वया जिपिं च्वनागु गभायी धइगु थास् वया उक्त "सतिपद्वान विपस्सना" सफू प्रदान याः वःगु जुल ।

ई. सं. १९५९ सालं डिसेम्बर महिनाय् बर्मां नेपालय् लिहाँ वया। नेपालया श्रद्धालु उपासक उपासिकापिनिगु निमन्त्रणाय् वि. सं. २०४४ साल आषाढ २० गते विश्व भ्रमणं लिपा बर्माया शासनयैताया ओवादाचार्य महोपकारक कर्मस्थानाचार्य सयादो ऊ. पण्डिताभिवंस महास्थविर नेपालय् बिज्यात। वसपोलं अन्तरराष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्र शंखमूलय् बिज्याना लिच्छयागु ध्यान शिविर सञ्चालन याना बिज्यात। शिविरया दुने देशना याना बिज्यागु बर्मी

भाषाया अनुवाद आयुष्मान् जाणपुण्णिकं व्याख्या सिहत नेपाल भाषां अनुवाद याना ब्यूगुलिं योगीपिसं सितपद्वान देशनायात बाँलाक ध्वीकेगु सुअवसर प्राप्त जुल । उगु शिविरय् १९५ जवान योगीपिं मध्यय् आयुष्मान विशुद्धानन्द (अबले श्रामणेर तिनि) व जिं नं भाग कयागु जुल ।

ध्यान शिविर सिधेवं आपालं उपासक उपासिकापिनिगु प्रार्थना अनुसार द्वितीय वर्षावास अन्तरराष्ट्रिय बौद्ध भावना केन्द्रय् अधिष्ठान याना । वर्षावास अवधि नयेत्वनेत माःगु आवश्यक चीज धर्मकीर्ति विहारं पूरे याय्गु व्यवस्था जुल । वर्षावास च्वनागुया फाइदा उठेयाना उक्त सितपद्वान विपस्सना सफू बर्मी नेपाल भाषां अनुवाद यायेगु शुरु याना । ध्व हे बिचय् आयुस्मान विशुद्धानन्द नापं सितपद्वान सूत्रया छलफल व अध्ययन शुरु जुल । जि नेपाल भाषां अनुवाद याना तयागु पाण्डुलिपि कापि आयुस्मान विशुद्धानन्दयात केनागु बखतय् अति हर्षित ज्या उगु सफू नेपाली भाषां अनुवाद यायेगु शुरु यात । जि बर्मी व हिन्दी अनुवाद सफू स्वया नेपाल भाषां धया यंकूलिसे आयुष्मान विशुद्धानन्दं नेपाली भाषां अनुवाद याना यंकल । अनुवादया ज्या सिधेवं प्रकाश याइपिं दातापिं अ. धम्मावती पाखें चूलाका बिल । प्रकाशक दातापिं थथे खः -

जगतनारायण, पूर्णमाया महर्जन १२०० प्रति लिपा हानं श्रद्धा वःपिं खड्गसिंह योञ्जन १,००० प्रति नन्दसिद्धि गुभाजु, कयोमय्जु ६५० प्रति दिव्येश्वरी शाक्य १५० प्रति प्रथम संस्करण जम्मा ३,००० प्रति वि. सं. २०४४ स नेपाली भाषं छापेजुगु जुल ।

दिच्छिति न्हापायागु खं खः । नानीहीरा कंसाकारिपिनिगु छें भोजन निमन्त्रणाय् वना । भोजन धुंका नानीहीरा कंसाकारं मांया नामं छगू महत्वपूर्णगु सफू छगू पिकायेगु इच्छा जुया च्वंगु खं प्वंकल । जिं बिचार याना स्वय् धकाः धया वया । विहारय् वया थःम्हं न्हापा अनुवाद याना तइगु सितपट्ठान विपस्सना कापि लुमंसे वल । छन्हु फुर्सद लाका अनुवाद याना तइगु पाण्डुलिपि ज्वना नानीहिरायात केनाबले छको ब्वना स्वय् धाल । पाण्डुलिपि कापि अन हे त्वता वया । छुं दिन लिपा वनाबले प्रकाश यायेगु वचन बियादिल ।

प्रस्तुत सफूती सितपद्वान विपस्सनां अतिरिक्त छचाखेरं वइगु भय, अन्तराय हटे जु<mark>इगु जप पाठ यायेगु नं दुथ्या</mark>का तयागु दु।

थुगु सफूया प्रकाशक जुयादीम्ह नानीहीरा कंसाकार खः । वय्कनं परलोक जुयादीम्ह थः मां आशामाया उपासिकायागु अनन्त गुण लुमंका मांया पुण्य स्मृती प्रकाश यानादीगु खः । थन खँया प्रसङ्गय् नानीहीराया मां स्वर्गीय आशामाया उपासिकाया बारे छुं खँ न्ह्यथनेगु मती तया । स्व. आशामाया उपासिका धर्मय् श्रद्धा -भक्ति आपालं दया कोमल व सहनशील भावनां नं परिपूर्णम्ह खः । धर्मया नातां भन्तेपिं नापं सम्पर्क दत । श्रीलङ्काया स्व. नारद महास्थिवर नेपालय् बिज्याबले आनन्दकुटी विहारय् बरोबर भाया शील कया दान प्रदान यानादीगु जुयाच्वन । थःगु छँ भन्तेपिन्त बरोबर निमन्त्रणा यानादीगु जुयाच्वन ।

वृद्धावस्था थ्यसेंली वय्कया मन ध्यान भावना पाखे वन । स्व. संघमहानायक प्रज्ञानन्द महास्थिवरया सम्पर्के च्वना ध्यान भावना यायेगु सयेका दिल ।

मनूत छन्हू सीमानि । मसीतल्ले वं गुलि भिंगु ज्या याना वन उलि हे वयागु वास्तिवक जीवन खः । आशामाया उपासिका आः ध्व संसारय् मदय् धुंकल, नां व गुण निता जक ल्यं दिन । भगवान् बुद्धं आज्ञा जुया बिज्यागु दु - "मरणन्तं हि जीवितं" अर्थात् म्वाना च्वनीगु हे मरण जुइगुया नितिं खः ।

थुगु अमूल्यगु सितपद्वान सूत्र तथा भय अन्तराय हटे जुइगु जप पाठ सिहत सङ्गह जुयाच्वंगु सफू प्रकाश यानादीगु बारे नानीहीरा कंसाकारयात आपालं साधुवाद दु।

ध्व सफू छापे यायेत ग्वहालि ब्यूपिं मध्यय् अनागारिका सुजाता (परियत्ति सद्धम्म कोविद) गुम्हिसनं थःगु कार्य व्यस्त इले नं जिगु वचनयात नहीं मधास्यें प्रेसय् बीजीक भाषा शुद्ध याना कापी सारे याना बिल उकिं अ. सुजातायात नं मङ्गल कामना यानाच्वना । वथें अनागारिका कुसुम "परियत्ति सद्धम्म पालक" तथा विन्दु चित्रकार "परियत्ति सद्धम्म पालकया प्रवेश तृतीय" वर्षिपंसं नं ध्व सफू पिकायेत च्वय्माःगु ज्याय् आपालं ग्वाहालि ब्यूगु दु। तसर्थ अ. कुसुम व बिन्दु चित्रकारिपन्त नं साधुवाद दु।

अन्त्यय् दिवंगत जुया भाम्ह आशामाया उपासिकायात भिंगु गति प्राप्त जुया निर्वाण सम्पत्ति प्राप्त याना काये फयेमा धकाः कामना याना । धाः कथं ज्या याना ग्वाहालि बिया बिज्यापिं सुभाष प्रिन्टिङ्ग प्रेसया नायो प्रमुख प्रेस परिवार नं धन्यवादया पात्रपिं जुयाच्वन ।

श्री सुमङ्गल विहार लुखुसी, ललितपुर २३ मंसीर २०५३ भिक्षु बुद्धघोष महास्थविर

Dhamma. Digital

जन्म वि. सं. १९५४ मार्ग १४ गते तृतीया शनिवार

दिवंगत २०४९ जेष्ठ १९ गते औसि, सोमवार

स्वर्गीय आशामाया कंसाकार

जिमि प्रात: स्मरणीय मां आशामाया कंसाकार ९४ दँया उमेरे दिवंगत जुयादिल । मांया पुण्य स्मृती "सतिपष्ठान विपस्सना सफू" छापे याना धर्म दान याना । थुगु धर्मदान यानागु पुण्यया प्रभावं दिवंगत जुयादीम्ह मांयात निर्वाण प्राप्त जुइगुया हेतु जुइमा धका कामना यना ।

माइली म्ह्याय् नानीहीरा कंसाकार

प्रकाशकीय

जिमि मां न्हापानिसें धर्मे श्रद्धा तया दीम्ह ख: । तर गुगु धर्म सत्य गुगु धर्म असत्य धका: ल्यया काय् मस: । अथे मस:गु कारण नं बांलाक कनीपिं गुरुपिं चूमलागु कारणं ख: ।

जव श्रीलङ्कां नारद महास्थविर नेपाले बिज्यात अबलेनिसें मां नं आनन्दकुटी विहारय् बरोबर भाया शील कया, धर्मदेशना न्यना दान प्रदान याना दीगु जुयाच्वन । अनंनिसें जिमि मां थेरवाद बुद्धधर्मय् लावल । मां बिहारय् भाइबले जिमित नं नापं ब्वना यंकीगु जुयाच्वन उबले विहारय् वनागु नातां हे जिमिसं नं बुद्ध धर्म छुं भचा थुइके फत । माया थ:गु छुँ नं भन्तेपिन्त बरोबर निमन्त्रणा यानादीगु जुयाच्वन । न्ह्याम्ह भन्ते व गुरुमांपिन्त समान रूपं सेवा याय्त थ:गु छँ लुखा चाय्का तइगु जुयाच्वन । जिमि मां बुद्ध धर्मया खँ न्यना थ:गुं जीवनय् सहयानां सहयाय् मफुगु समस्यातय्त समाधान यानाच्वनादीम्ह खः । लिपा वृद्धावस्थाय् थ्यसेली जिमि माया मन ध्यान भावना पाखे क्वछुत । स्व. संघमहानायक प्रज्ञानन्द महास्थिवरया सम्पर्के च्वना ध्यान भावना याय्गु सयेका दिल । ध्यान भावनाया थथे मू थूम्ह: जिमि मां नं थ: मदय्त्यंगु अवस्थाय् तक नं मफु-मफु फेतुना ध्यान भावना याय्त कुत याना दिल । जिमि मां ९४ द दुबले स्वर्गारोहण जुयादिल । जिमित मां न मरण जुइगु छुं दिन न्ह्यो "सद्धर्मया लँय् जि खुनु लिपा लात, छिपि अल्सि मचास्ये इलय् हे न्ह्यज्याहुँ" धका धयादीगु खँ भाल भाल लुमना वो।

माया नामं छगू सफू पिकाय्गु बिचार याना च्वनागु ख: । छन्हु पूज्य बुद्धघोष भन्तेयात छँ भोजन निमन्त्रणा याना किताव छगू पिकाय्गु बिचार वोगु खँ निवेदन यानाबले वसपोलं सितपष्ठान विपस्सना सफूया पाण्डुलिपि क्यने हया बिज्यात । पाण्डुलिपि ब्वना स्वयाबले जित तस्सकं यो ताल । अले भन्तेयात प्रकाश याय्त वचन बिया । ध्व सितपट्ठान सफू प्रकाश याय्त वसपोलं आपालं मेहेनत याना बिज्यात । तसर्थ वसपोलप्रित हार्दिक कृतज्ञता ज्ञापन यानाच्वना ।

अन्त्यय् ध्व सफू धर्मदान यानागु पुण्यया प्रभावं दिवंगत जुया भाम्ह अनन्त गुण दुम्ह जिमि मायात निर्वाण सम्पत्ति प्राप्त जुइगुया हेतु जुइमा धका कामना याना ।

२०५३ मंसीर ८

नानीहीरा कंसाकार क्षेत्रपाटी, येँ ।

Dhamma.Digital

निगू शब्द

२०४९ जेष्ठ १९ गते औंसि सोमवार खुन्हु स्वर्गारोहण जुयादीम्ह आशामाया कंसाकार जि नं मां समानम्ह खः । वय्किपसं जि मफुबले ६ महिना तक छैं तया लहिना उपचार याना दीम्ह खः । उिकं वय्कया गुण अपार दु । वय्कयात निर्वाण कामना यासे न्ह्याबलें पाठ पूजा याय्बले पुण्य तोता च्वना ।

वय्क छम्ह सहनशील दुम्ह उपासिका खः । बुद्धधर्मे अगाढ श्रद्धा दुम्ह खः । न्ह्याम्ह गुरुमां व भन्तेपिन्त समान रूपं सेवा यायेत थःगु छैं लुखा चाय्का तयादीम्ह खः । भन्ते गुरुमांपिं खनिक श्रद्धां भय्बिइका लय्ताना दीम्ह खः ।

बुद्धधर्मया खँ न्यना थ:गु जीवने सहयानां सहयाय् मफुगु समस्यात वोसां बडो धैर्य धारण याना समस्या समाधान यानाच्वना दीम्ह उपासिका ख:।

वय्कया बुद्ध धर्मे अति विश्वास याना बरोबर ध्यान भावना नं यानाच्वनादीम्ह ख:।

वय्कया पूज्य प्रज्ञानन्द भन्ते प्रति अगाढ श्रद्धां तयादीम्ह ख: । थ: म्हंफुबले थ:हे विहारय् भाया दान प्रदान यानादीम्ह ख: ।

थः म्हं मफुसां नित्यचर्य्या याय्गुली त्विफका मदी । अन्त्यय् दिवंगत जुया भाम्ह आशामाया कंसाकारया भिंगु गति प्राप्त जुइमा धकाः प्रार्थना याना

यशोधरा बौद्ध विद्यालय थैना, ललितपुर १ मंसीर २०५३

धर्मपुत्री अनागारिका माधवी

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

सतिपट्ठान विपस्सना भावना

भगवान् बुद्धयागु शासन चूलाव:गु बखते थ:के शील, समाधि व प्रज्ञा थुपिं स्वंगू गुण दय्के मा:गु अत्यन्त आवश्यक जुयाच्वन । शीलं नं पूर्ण जुइ फय्केमा:, समाधिं नं पूर्णजुइ फय्केमा:, प्रज्ञां नं पूर्ण जुइ फय्केमा:।

गृहस्थिपिनि कमसेकम पञ्चशील पूर्ण जुइ फय्केमाः । फतधाःसा वयां च्वय्यागु आजीवहमक शील पूर्ण जुइ फय्केमाः । ि भक्षुपिनि जूसा प्रातिमोक्ष शील पूर्ण जुइ फय्केमाः । न्ह्चाम्ह हे ब्यक्ति नं थ्व शीलं पूर्ण जुल धाःसा मनुष्य योनी, देव योनी जन्म जुया सुख पूर्वक जीवन हना च्वने दइ । तर थ्व लौकिक शीलं जक अपाय दुर्गति भयं बिल्कुल मुक्त जुल धका निश्चिन्त जुया च्वने मज्यू । उिकं लोकोत्तर शीलं नं पूर्ण जुइ माःगु आवश्यक जुया च्वन । लोकोत्तर शील धयागु मार्ग शील व फल शीलयात धाःगु खः । थ्व मार्ग शील फल शीलं पूर्ण जुल धाय्व प्यंगू अपायय् गुबलें हे पतन जुइमखु । मनुष्य योनी देव योनी जन्म जुया सदां नं सुखं जीवन हना च्वने दइ । उिकं लोकोत्तर शील प्राप्त यायेगु प्रत्येक ब्यक्तिया कर्तब्य जुया च्वन । पूर्ण श्रद्धा एवं उत्साह सिहत प्रयत्न याइपि न्ह्याम्ह ब्यक्ति नं थुगु शील प्राप्त यायेफ् ।

थुजोगु सुअवसर प्राप्त जुया च्वंगु बखतय् यदि उद्योग मयासे उक्त मार्ग शील फल शीलं बिञ्चत जुया च्वने माल धाःसा तस्सकं हे अपसोच चाये माली । छाय्धाःसा अकुशल कर्म धयागुलिं मौका प्राप्त जुल धाय्वं उिकं फल बिया अपाय दुर्गती पतन याइ । नर्क, तिर्यक, प्रेतयोनी उत्पन्न जुया लखं लख दँ तक दुःख कष्ट भोग याना च्वने माली। उकिं भगवान् बुद्धयागु शासन चूलावःगु बखतय् लोकोत्तर मार्ग शील कल शीलं पूर्ण जुइ फय्केत कोशिस यायेमाःगु अत्यन्त आवश्यक जुयाच्वन।

हानं ध्व मार्ग शील फल शील जक दयां मगा: । समाधि नं प्राप्त यायेगु कुत: यायेमा: । समाधि धयागु चित्तयागु स्थिर व शान्त अवस्थायात धा:गु ख: । अनुशासन हीन चित्त स्वभावत: उखें थुखें ब्वाँय वना च्वनी । ध्व चित्त गुबलें भविष्यया विचारय् वा कल्पनाय् गबलें अतीतया कल्पनाय् ब्वाँय् वना च्वनी । अथे कल्पनाया ल्यू ल्यू ब्वाँय् मवंकेत समाधिया छुं छुगू आरम्मणय् चित्तयात तया तय्गु कुत: याय्मा: । थथे चित्तयात छुं छुगू आरम्मणय् तयेगु अभ्यास जुल धाय्वं बुलुं बुलुं चित्तं थ:गु स्वभावयात तोता निर्दिष्ट विषयय् स्थिर जुया च्वनी । थुकियात हे समाधि धाइ ।

समाधि नं निगू प्रकारया दु। लौकिक समाधि व लोकोत्तर समाधि। थुपि निगू समाधि मध्यय् समाथ भावनाय् उद्योग अभ्यास यात धाःसा रूप ध्यान ४ गू अरूप ध्यान ४ गू ध्यागु लौकिक ध्यान समाधि प्राप्त याय् फइ। थुजोगु ध्यान समाधि पूर्ण जुइवं अत्यन्त आयु ताःहाकःगु ब्रम्हलोक तक थ्यंकः वनी। अन थ्यंका छगू कल्प, निगू कल्प, प्यंगू कल्प, च्यागू कल्प इत्यादि रूपं ६४ दः कल्पतक ताःहाकःगु आयु जुया जन्म जुइ। तर आयु फुइवं उगु ब्रम्हलोकं नं च्यूत जुया मनुष्य वा देव योनी हानं जन्म जुइ। यदि इमिसं सम्पूर्ण जीवन निर्दोष पूर्वक ब्यतीत याय् फत धाःसा इपिं हानं उच्च योनी सुखमय जीवन ब्यतीत याय् फइ। तर क्लेशं मुक्त मजूतल्ले इमिसं मखुगु कर्म याना हीन योनी अथवा अपाय दुर्गती पतन जूवनी। उकि लौकिक समाधि जक नं सन्तोष जुया मच्वंसे लोकोत्तर समाधि नं पूर्ण जुइ फय्केत कुतः याय्माः।

लोकोत्तर समाधि धयागु मार्ग समाधि व फल समाधियात धाः गु खः । थुगु समाधि नं प्रज्ञां पूर्ण जूसा जक प्राप्त याये फइ । उकि प्रज्ञा न पूर्ण जुइत कुत: यायेमा: । थ्व प्रज्ञा न निगू प्रकारया दु। लौकिक प्रज्ञा व लोकोत्तर प्रज्ञा। थौं कन्हे साहित्य, कला व लौकिक ज्ञानयात सामान्य रूपं छगू प्रकारया प्रज्ञाय् दुथ्याका तल । तर थुगु प्रकारया प्रज्ञा गुगुं भावना नाप सम्बन्ध मदु । न त थुकियात धात्थेंगु सत्य कुशल धर्म धका हे धाय्फइ । छाय् धा:सा थौ कन्हे प्राणीपिसं ध्व हे प्रजाद्वारा अनेक प्रकारया संहारक शस्त्र अस्त्र दय्का महानगु लोभ, द्वेष, अकुशल कर्म संचय याना च्वन । तर धात्येंगु प्रज्ञां उजोगु अकुशल कर्म दय्की मखु। कुशल कर्म हे जक दय्की । उकिं वास्तविक लौकिक प्रज्ञा धयाग्लिं प्राणीपिन्त सुख शान्ति जुइगु हे जक ज्या याइ । अले ग्रन्थ कथं धाल धा:सा यथार्थतायात थुइकेगुयात धाइ । श्रुतमय, चिन्तामय, भावनामय, प्रज्ञा लौकिक प्रज्ञा हे तिनि । ध्व लौकिक प्रज्ञां पूर्ण जूइवं कुशल वृद्धि जुया उच्च स्तरगु सुखमय जीवन हना वने दइ। तर थ्व लौकिक प्रज्ञां जक नं अपाय दुर्गतिं बिल्कुल मुक्त जुल धका धाय् मज्यूनि । उकिं अपाय दुर्गति बिल्कुल मुक्त जुइगु ख:सा लोकोत्तर प्रज्ञां पूर्ण जुइत: कुत: याय्मा: ।

लोकोत्तर प्रज्ञा धयागु मार्गज्ञान फलज्ञानयात धा:गु ख: । ध्व मार्गज्ञान फलज्ञान प्राप्त याय्त छुकियात अभ्यास याय्मा: धा:सा-शील, समाधि व प्रज्ञा धयागु प्रतिपदा स्वंगू मध्यय् प्रज्ञा प्रतिपदा नामक विपस्सना भावना याय्गुली कुत: याय्मा: । ध्व प्रज्ञा भावनां पूर्ण जुइवं तिनि शील समाधि व प्रज्ञा स्वतां पूर्ण जुइ । ध्व प्रज्ञा भावना गुकथं याय्गु धा:सा थ:गु शरीरे दयाच्वंगु रूप धर्म नाम धर्मयात गथे ख: अथे हे सीकेया नितिं कुत: याय्गु । वर्तमान समय द्रब्यया विश्लेशनात्मक निरीक्षण साधारणतया प्रयोगशालाय् अनेक प्रकारया ज्याभ:या पाखें जुया च्वनी । तर नाम धर्मयात उजागु ज्याभलं छुटे छुटे याना स्वये मफु ।

भगवान् बुद्धं कना बिज्यागु विधि कथं छुं नं प्रकारया पिनेयागु ज्याभलं स्वया थुकियात खंके फइमखु । केवल स्मृति छुगूलिं नाम तथा रूपयात थी थी विश्लेषण याना स्वय्फु । गथे स्वयेगु धाःसा शरीरे दुने उत्पत्ति व विनाश जुया वना च्वंगु नाम रूप धर्मयात यथावत् रूपं स्वया यंकेगु खः । थथे मिद्दक स्वयायंकेगु आपा जुल धाय्वं समाधि ज्ञान बल्लाना वइ । उगु बखते उत्पत्ति व विनाश जुया च्वंगु नाम रूप धर्मयात स्वयं प्रत्यक्ष रूपं खना वइ ।

शरीरे प्रकट रूपं दया च्वंगु नामरूप धर्म निगू जक दु। व नामरूप धर्म मध्यय् रूप धर्म धयागु ठोस तत्व द्रब्य धातु जक खः। इमिगु नां थी थी याना कन धाःसा पथवी धातु, आपो धातु, तेजो धातु, वायो धातु, चक्खु धातु, रूप धातु, आदि रूपं २८ गू प्रकारया दु। तर संक्षिप्तं थथे सीकेमाः। शरीर द्रब्य अर्थात् जड पदार्थं छुगू पिण्ड पुचः खः। उदाहरणार्थं छुचूंया कणयात लः तया न्हाय्गु बखते छुधी छुपाँय् जुइथें थ्व रुपकाय नं रूपया शूक्ष्माति शूक्ष्मगु अणु आपालं पुचः मुना रूपया धिक्का, रूपया पुचः, रूपया पिण्ड जुया च्वंगु खः। थ्व रूपया धिक्का, रूपया पुचः, रूपया पिण्ड जुया च्वंगु खः। थ्व रूप धर्म शीत शक्तिया प्रभावं नं हिलावनी, पानावनी। उष्ण शक्तिया प्रभावं नं हिलावनी पानावनी। उिकं रूप धका धाःगु जुया च्वन। व रूप धइगुलिं छुं नं पदार्थयात सीकेगु शक्ति मदु। अभिधर्म पाली नाम धर्म व रूप धर्मयात "सारम्मणाधम्मा अनारम्मणाधम्मा" धका विभाजन याना तल। सारम्मणाधम्मा अनारम्मण सहितगु नाम धर्म अथवा आरम्मणयात स्यूगु नाम धर्म

छगू । अनारम्मणाधम्मा - आरम्मणं रहितगु रूप धर्म अथवा आरम्मणयात मस्यूगु रूप धर्म छगू । थथे विभाजन याना त:गु दु ।

थ्व अभिधर्म देशनाय् रूप धयागुलिं आरम्मणयात मस्यूगु धर्म धका तप्यंक क्यना तःगु दु। साधकिपसं नं अनुभव याय् फुगु खं खः। अथवा भौतिक तत्वय् ज्ञान प्राप्त याय्गु समर्थ मदु। थां, अप्पा, ल्वहँ, सिमा, पहाड, पर्वत फुक्कं रूप धर्म मात्र खः। उगु रूप धर्म आरम्मणयात छुं मस्यू। अले मृतक शरीरय् च्वंगु रूपं नं छुं मस्यू। वथें सजीव शरीरय् च्वंगु रूपं नं छुं मस्यू। अथे नं मनूतयेसं म्वाना च्वंगु शरीरय् दया च्वंगु रूपं सीकेफु। सीम्हिसके च्वंगु रूपं जक सीकेमफु। थथे मती तया च्वनी। तर अथे मती तःथें जुयाच्वंगु मखु। धात्थें धाय्माल धाःसा सीम्हेसिगु शरीरय् दुगु रूप जुइमा, म्वाना च्वंम्हिसके दुगु रूप जुइमा बराबर खः, छुं फरक मदु। रूप मुक्कं जुल धाःसा फितिक्क हे सनीमखु। रूप धयागु निजीव स्वभाव खः।

अथेसा आ: सिया च्वंगु छु ले ? व रूपया आधार कया अस्तित्वय् वयाच्वंगु गुकियात नाम धर्म धाइ। नाम धर्म धयागु स्यूगु स्वभाव ख:। पाली थुकियात "नाम" धका धाइ। प्राय: याना उगु नामयात चित्त नं धाइ। उगु स्यूगु नाम अथवा चित्त रूपया आधार कया उत्पन्न जुदा च्वनी। गथे धा:सा- चक्षुप्रसादयागु आधार कया चक्षु विज्ञान उत्पन्न जुइ अथवा खन धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुइ। श्रोत प्रसादयागु आधार कया श्रोत विज्ञान चित्त उत्पन्न जुइ अथवा ताल धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुइ। घ्राण प्रसादयागु आधार कया घ्राण विज्ञान चित्त उत्पन्न जुइ अथवा नं ताल धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुइ। जिव्हा प्रसादयागु आधार कया जिव्हा विज्ञान चित्त उत्पन्न जुइ अथवा स्वाद वल धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुइ। काय प्रसादयागु आधार कया काय विज्ञान चित्त उत्पन्न जुइ अथवा स्वाद वल धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुइ। काय प्रसादयागु आधार कया काय विज्ञान चित्त उत्पन्न जुइ अथवा थिल

धका स्यूगु चित्त उत्पन्न जुद्द । उगु बखतय् योगु मयोगु स्पर्श म्हछम्हं दयाच्वनी । खन, ताल धयागु थ:थ:गु थासय् अथवा मिखा, न्हाय, न्हाय्पं, म्यें श्रारिया छुगू चिकिचा कूगु थासय् जक सिमित जुया च्वनी, तर् स्पर्श जुइगुली धाःसा वयागु क्षेत्र तस्सकं तःकू म्ह छम्हं पिने दुने फैले जुयाच्वगु दु। कायप्रसादरूप धयागु प्याना च्वगु ला, हि दुशाय जक संकभनं स्पर्श जुइवं सीकेफु । उगु स्यूगु चा:गु नाम धर्म ख: । हानं हृदय रूपया आधार कया चिन्तना यायेगु विचार यायेगु अनेक दयाच्वन । उपिं फुक्कं नाम धर्म जक हे ख: । रूप मखु । रूप धयागुलिं छुं हे मस्यू । अथेसां सामान्य मनूतय्सं खन धाय्वं मिखां हे खन धका सम्भे जुया च्वनी । खनीगु व मिखा व हे ख: अथवा निगुलिं व हे ख: । थथे सम्भे जुया च्वनी । हानं थथे नं विचार याइ कि खनागु जिंख: । जिंहे बस्तुयात खना । मिखा व खनीगु जि हे ख: । थथे थ्वीका च्वंगु मिथ्या ख: । मिखा छगू अलग्ग हे हानं खनीगु मेगु हे। जि धका पृथक सत्ता मदु। धात्थेंला चक्षुप्रसादयागु आधार कया खन धका स्यूगु नाम धर्म मात्र ख: । उदाहरणया लागि विहारय् मनू छम्ह च्वना च्वंगु दु धाय् । विहार धइगु अलग्ग हे, मनू अलग्ग हे। विहार मनू मखु, मनू विहार मुखु। अलग्ग अलग्ग छुटे जुयाच्वंगु दु। व थें खनीगु बखतय् नं मिखा अलग्ग हे, खंगु अलग्ग हे। मिखां खंगु मखु- खंगु नं मिखा मखु। मिखा व खंगु धइगु भिन्न भिन्न हे।

मेगु उपमा- कोठाय् च्वना च्वंम्ह मनूनं झ्या चाय्का कोठां पिने स्वइबले अनेक बस्तुत खनी । अथे खंगु सुनां खंगु ? झ्यालं खंगुला ? वा मनूखं खंगु ? थुकिया लिसः खः झ्याया खंकेगु क्षमता मदु । खनिगुला छम्ह ब्यक्तिं खः । हानं प्रश्न याय्- झ्या मदय्कं मनूखं पिनेच्वंगु बस्तु खंके फुला ? थुकिया लिसः खः- खंके फइ मखु । झ्याः दसा जक झ्याःयाथाय् च्वना खंके फइ । झ्या मदयेकं अंगः जक दया च्वन धाःसा पिने च्वंगु बस्तु खंकेगु सामर्थ दइमखु । अथे हे खनीगु व मिखा अलग्ग अलग्ग हे ख: । मिखां खंगु मखु खंगु नं मिखा मखु । अथेसानं मिखा दुसा हे जक खनीगु ज्या जुइ । चक्षु प्रसादयागु आधार कया चक्षु विज्ञान उत्पन्न जुइ ।

थथे खँ खँ पत्तिकं खंगु क्षणय् प्रकट रूपं दया च्वंगु१. चक्षुप्रसाद, २. पिनेयागु रूप, ३. खन धका स्यूगु चक्षु विज्ञान थिपं स्वंगू हे जक दु। थिपं स्वंगू मध्यय् वर्ण रूप धयागु गबलें गबलें थःके प्रकट ज्या च्वनी। गबलें गबलें पिने प्रकट ज्या च्वनी। अथे खनीगु वर्ण-रूप व चक्षु प्रसाद रूप थिपं निगूलिं छुं हे मस्यू। मेपिनि पाखें जक थःत (रूपयात) सीका च्वनी। खन धइगु नामं खनाच्वंगु रूपयात सीकाच्वनी। खना च्वंगुयात छु गुजागु धका सियाच्वनी। उिकं खना च्वंगु क्षणय् प्रकट रूपं दया च्वंगु मस्यूगु रूप व स्यूगु नाम थिपं निता हे जक दु। थिपं नाम व रूप निगू मिले ज्या प्रकट जुया च्वंगु यात खन धाःगु खः।

विपस्सना ज्ञान मदुपिं साधारण ब्यक्तिपिंसं जिं वा आत्मां वा सत्वं खंगु धका मती तया च्वनी । खंगु जिं हे खः जिं हे खंगु खः, जिं हे स्यूगु खः, थथे मती तया च्वनी । अथे मती तया च्वंगुयात सत्काय दृष्टि धका धाइ । पालिं "सक्काय दिष्टि" धाइ । सक्कायया अर्थ प्रकट रूपं दयाच्वंगु नाम व रूप । दिट्ठिया अर्थ अखःगु धारणा । सक्काय दिट्ठिया अर्थ खः धात्थें दयाच्वंगु नाम रूप पुचःयात अखःगु दृष्टिं खनाच्वंगु ।

अख:गु दृष्टिं खना च्वंगुयात स्पष्ट याय्। खना च्वंगु इले धात्थें दया च्वंगु चक्षु प्रसाद रूप, खना च्वंगु वर्ण रूप, खन धका स्यूगु चित्त वा नाम थुकथं रूप व नाम निगू मात्र दु। थ्व नाम व रूप निगू धात्थें हे दुगु ख: । थथे धात्थें दुगु नाम रूप पुच:यात मनूतयेसं छु मती तइ धा:सा पुद्गल, सत्व जि धका मती तया च्वनी । खंगु जिं हे ख:, जिं हे खंगु ख:, जिगु शरीरयात जिं हे खना, थथे मती तया च्वनी । थथे मती तया च्वंगु "जि" मखुगु नाम रूपय् "जि" धका अख:गु धारणा ज्या च्वन । थथे क्वातुक ज्वना च्वंगु अख:गु धारणायात हे सत्काय दृष्टि धा:गु ख: ।

गबले तक सक्काय दिष्टि (सत्काय दृष्टि) दया च्वनी अबले तक प्यंगू अपायं मुक्त जुइ मखु । अथवा नर्क, प्रेत, तिर्यक तथा असुर गितं मुक्त जुइ फइमखु । यद्यपि वं थ:गु कुशल कर्मया कारणं मनुष्य व देवलोक्य सुखमय जीवन हना च्वंसां अकुशल कर्म फल बिइगु मौका चूलायेवं प्यंगू अपायय् पतन याइगु जुया च्वन । उिकं सत्काय दृष्टिं पूर्ण रूपं मुक्त जुइया लागि कुतः याय्मा धका भगवान बुद्धं "सक्काय दिद्ठ प्यहानाय सतो भिक्खु परिब्बज्जे" धका बाँलाक होस बिया बिज्यात ।

मूख्य धाय्त्यंगु खँ छु धाःसा बुढा जुइगु, रोग जुइगु, मृत्यु जुइगु मयोसानं उिकं सुं नं बचे जुया च्वने मफु । छन्हुला अवश्य मृत्युया शरण काःवनेमाः । मृत्युं लिपा पुनर्जन्म जुइ मयोसां सुं व्यक्तिया इच्छाय् निर्भर मजू । पुनर्जन्म जूसां नं नर्क, प्रेत, तिर्यक, असुर नामक अपाय गती जन्म जूमवनेमाः धका कामना याःसां कामना यानाथें जुइ मर्खु । थःम्हं यानागु कर्म अनुसार गन जन्म जुइ माःगु खः अन जन्म जुइ । उिकं संसार धयागु बांलाक विचारयाना स्वत धाःसा धात्थें भयंकर जुयाच्वन । अथे भयंकरगु संसार धका खंका संसारं मुक्त जुया निर्वाणय् थ्यंकः वनेत कोशिस यायेमाः । संसार दुःखं बिल्कुल मुक्त जुइ मफुसां अपाय संसार मुक्त

जुइत कोशिस याये फय्केमाः । प्यंगू अपायय् पतन याइगु सक्काय दिष्ठियात निर्मूल याना छ्वयेत कोशिस याय्माः । छाय्धाःसा नर्क, प्रेत, तिर्यक, असुर योनी जन्म जूवनीगुया मूल कारण "सक्काय दिष्ठि" जुया च्वन । सक्कायदिद्ठिया पूर्ण निर्मूल मार्ग फल द्वारा हे जक जुइ । हानं उगु आर्यमार्ग, आर्यफल लोकोत्तर शील समाधि प्रज्ञां हे जक प्राप्त जुइ । गुकथं कोशिस यायेमाः धाःसा सतौ = स्मृति तया । परिकाजे = क्लेशया क्षेत्रं मुक्त जुइमाः । सक्काय दिष्ठिं मुक्त जुया च्वंगु अबस्थाय् थ्यंसां नं खंगु ताःगु आदि नाम रूप यात खन ताल धका स्मृतिं चायेका च्वनेमाः ।

उकिं ध्यानगुरुपिसं विपस्सना ध्यान याय्गुली कोशिस यायेमाः धका सदां नं धयाच्वनीगु खः । थन योगीपिं नं विपस्सना ध्यान याय् धका वयाच्वंगु खः । ध्यान भावना अभ्यास याना यंकल धाःसा छुं दिन लिपा आर्य मार्गफल प्राप्त याये फइगु जुया च्वन । अले सक्काय दिष्टिं मुक्त जुया च्वंगु प्यंगू अपायं मुक्त जुइ ।

आः थनंनिसें श्रुतमय ज्ञान दयेकेत ध्यान यायेगु विधि कना यंके- व विधि गुकथं धाःसा- खं खं पत्तिं खंगु अवस्थाय् प्रकट रूपं दयाच्वंगु स्वभाव धर्मयात भाविता याय्माः । गथे धाःसा खंक्व पत्तिकं खना च्वना, खना च्वना धका भाविता याना यंकेगु । (भाविता यायेगु धइंगु बांलाक स्पष्ट जुइक स्मृति ज्ञानं चाय्का यंकेगुयात धागु खः ।) उिकं खना च्वना, खना च्वना धका भाविता याना च्वनेबले गबलें गबलें खना च्वंगु रूपयात भाविता याना च्वनेगु । गबलें गबलें खनाच्वंगु चित्तयात भाविता याना यंकेगु । गबलें गबलें खनाच्वंगु चित्तयात भाविता याना यंकेगु । गबलें गबलें खनीगु स्थान चक्षु प्रसादयात भाविता याना थुगु थासंनिसें खना च्वंगु खनी धका चाय्का च्वनेगु । न्ह्चागु विषय स्मृति तया च्वंसां छगूयात सीके

फत धाःसागाः । छ्रगू हे मिसल धाःसा उगू खंगुया आधार कया "पुद्गल", "सत्व", "जि" धका धारणा जुया च्वनी । सक्काय दिष्टि दया वयेवं नित्य, सुख, आत्मा धइगु क्लेशत उत्पन्न जुया वइगु जुयाच्वन । अले क्लेशया कारणं कर्म बने जुल । कर्मया कारणं न्ह्रगु भव बने जुल । थुकथं प्रतीत्यसमुदत्पादया चक चाचाहिला संसार चके निरन्तर चाहिला च्वनीगु जुयाच्वन । उिकं थथे संसार चके चाहिले म्वाय्केत खँक्व पत्तिकं खनाच्चना, खनाच्चना धका भाविता यायेमाःगु जुयाच्वन । ताइगु आदि बखतय् नं उगु हे रूपं खः । नाम रूप जक दु । ताल धयागु श्रोतप्रसादयागु आधार कया ताइगु ज्या सिद्ध जुइ । श्रोत प्रसाद नं रूप, ताःगु शब्द नं रूप । ताल धका स्यूगु जक नाम । ध्व हे रूप व नाम जक दु । उिकयात सीकेया लागि ताः पत्तिं ताल ताल धका स्मृति तया च्वनेमाः ।

न्हासं गन्ध नं ताः पत्तिं नै ताल, नै ताल धका स्मृति तया च्वनेमाः । म्यें स्वाद काः पत्तिं स्वाद वल स्वाद वल धका स्मृति तया च्वनेमाः । शरीरं स्पर्श जू पत्तिं स्पर्श जूगुली ल्यू ल्यू वना स्पर्श जुल, स्पर्श जुल धका चायेका च्वनेमाः । मह छम्हं ला, हिं प्याना च्वंगु स्थान पत्तिं स्पर्श जूग्यात ग्रहण याइगु छगू मेगु रूप दु । उिकयात पालिं काय प्रसाद, भीसं कायप्रसाद धका धाइ । चाहे सुख आनन्द जुइगु जुइमाः, चाहे दुःख जुइगु जुइमाः फोठ्ठब्ब धातु धाक्को काय प्रसाद थक्कर नइगु जुयाच्वन । थथे थक्कर नइगु दुःख वा सुख स्पर्शयात कायविञ्ञाण नामक चित्तं स्पर्श जुया सिया च्वनी । उिकं स्पर्श जूगु क्षणय् काय प्रसाद नं रूप, स्पर्श जुइगु नं रूप, स्पर्श जुया स्यूगु जक नाम । व हे रूप व नाम निता जक दु । उिकयात नं सीकेया लागि स्पर्श जू पत्तिं स्पर्श जुल, स्पर्श जुल धका स्मृति तया च्वनेमाः । थ्वला साधारण स्पर्शयात स्मृति तया यंकेगुयात क्यंगु जुल ।

गुलिं विशेष प्रकारयागु स्पर्श नं दु। दु:ख वेदना नापं दया च्वंगु त्यानुइगु, पुइगु, स्याइगु पीस्य च्वनीगु, क्वाता क्वातां स्याइगु आदि आपालं दु। उगु स्पर्शत प्रकट रूपं दया च्वंगु वेदनायात प्रधानयाना त्यानुल, त्यानुल धका स्मृति तया च्वनेमा:। पूसा पुत पुत धका स्मृति तया च्वनेमा:। पूसा पुत पुत धका स्मृति तया च्वनेमा:। स्या:सा स्यात, स्यात धका इत्यादि रूपं स्मृति तया च्वनेमा:।

ल्हाः, तुति कय्कुंकेबले चक्कंकेबले नं कय्कुंकागु, चक्कंकागु स्पर्श प्रकट ज्या वइ । ल्हाः चक्कंकेगु, कय्कुंकेगु चित्तया कारणं चक्कंकेगु, कय्कुंकेगु आदि रूपत नं छगूया ल्यू उत्पत्ति विनाश जुया च्वंगु दु । थजागु घटनात आः थथें महशूस ज्या वइमखु नि तर छुं दिन अभ्यास जुइधुंका महशूस जुयावइ । आः कना च्वनागुला श्रुतमय ज्ञान दय्केत जक कना च्वनागु खः । थुपि ल्हाः, तुति कय्कुंकेगु चकंकेगु गुलि नं दु केवल चित्तया कारणं जक जुया च्वंगु खः । चक्कंकेगु चित्तया कारणं चक्कंकेगु रूप, कय्कुंकेगु चित्तया कारणं कय्कुंकेगु रूप स्वातु स्वासां वनीगु जुयाच्वन । उत्पत्ति जुइसाथ व हे थासय् विनाश नं जुया वनी । अथे जुइगु लिपा थःमहं हे महशूस जुया वइ ।

ल्हा: कय्कुंकेगु चक्कंकेगु बखतय् न्हापां चक्कंकेगु कय्कुंकेगु चित्तांनिसें शुरू जुइ । उगु चित्तया कारणं ल्हा:, तृति कय्कुंकेगु रूप, चक्कंकेगु रूप, तन्न कसे जूगु रूप, सनीगु रूप त नं त जुया उत्पन्न जुइ । उत्पत्ति जू पितं उपिं ल्हा:ती, तृती काय प्रसाद रूप नापं थक्कर नया च्वनी । अबले कायविज्ञान नामक चित्त थक्कर नः न:थाय् सिया सियाच्वनी । उगु कारणं ल्हा:, तृति तन्के जूगु संगु प्रकट रूपं खना च्वनी । थथे प्रकट रूपं खने दया च्वंगुयात होस वा स्मृति मतल धा:सा छु जुइले धा:सा जिं हे कय्कुंकागु ख:, जिं हे चक्कंकागु ख:, जिगु लहा:, जिगु तुति इत्यादि रूपं प्रज्ञप्ति पुद्गल दृष्टि खना च्वनी । थथे प्रज्ञप्ति पुद्गल दृष्टी मलाकेत ल्हा: कय्कुंकू पत्तिं, चक्कंकू पत्तिं, संकू पत्तिं, कय्कुंका च्वना, चक्कंका च्वना, संका च्वना इत्यादि रूपं स्मृति तया च्वने मा:गु ख: ।

चिन्तना याय्गु बखतय् नं हृदय रूपया आधार कया चिन्तना याय्गु ज्या उत्पन्न जुइ । मोटामोटी रूपं धाय्गु ख:सा ध्व रूपकायया आधार कया चिन्तन मनन यायेगु ज्या ज्या च्वंगु ख: । उिकं हृदय रूप, काय रूप, रूप धर्म हे ख: । चिन्तन यायेगु नाम धर्म ख: । ध्व हे नामरूप धर्म निगू जक दु । ध्व नाम रूप धर्मयात सिइकेत चिन्तना या पत्तिं विचार या पत्तिं चिन्तना यानाच्यना, विचार यानाच्यना धका स्मृति तय्मा: ।

आः कना वयागु अनुसार वर्तमान इलय् उत्पन्न जुया च्वंगु
नाम रूप धर्मयात उत्पत्ति व विनाश जुक्व पत्तिं मिद्दिक क्रमवद्ध रूपं
स्मृति तया यंकल धाःसा छुं समयया दुने हे समाधि विशेष रूपं बृद्धि
जुया वःगु खनी । अलेतिनि चित्त गनं मवःसें स्मृति तया तःगु
आलम्बनय् जक थ्याक्क थ्याक्क लानाच्वंगु खनी । उगु बखतय् प्रज्ञा
नं विशेष रूपं बृद्धि जुयावःगु खनी । होस तः पत्तिं नाम रूप निगू
जक दु धइगु थःमहं हे खंके फइ वा महशूस याय् फइ । स्यूगु नाम
व सिइकेमाःगु आरम्मण (रूप) निगू जक छज्वः छज्वः जुया उत्पत्ति
विनाश जुगु स्वयं थःमहं चाया वइ ।

थथे मिदक भावना बृद्धि याना यंकेवं छुं ईया दुने स्थिर वा थातं च्वना च्वंगु धइगु छुं नं मदु धका चाया व:इ । चायेकू पित्तं उत्पत्ति विनाश जूगु जक खनी । न्हू न्हूगु उत्पन्न जुइ, उत्पन्न जूगु विनाश जुइ। थथे उत्पन्न जुया विनाश जूगु धर्मयात होश तः पत्तिं खना वइ। थथे स्मृति तक्व पत्तिं उत्पत्ति जुजुं विनाश जुजुं वनीगु जुया थातं च्वनीगु धयागु छुं नं मदु धका खना वोगु ज्ञानयात हे "अनिच्चानुपस्सना" ज्ञान धाइ।

थुकथं उत्पत्ति विनाश जुया हे दु:ख जक जुया च्वंगु ख: धका नं चाया वइ । थुकियात "दुक्खानुपस्सना" ज्ञान धाइ । शरीरय् थाकेजूगु, पोले जूगु, स्या:गु, सहयाय् मफय्क कष्ट पीडा जूगु आपालं खना वइ । थुपिं दु:खयात होश तया यंकेबले मह छम्हं दु:ख जकं दु धका चाया वइ । थुकियात नं "दुक्खानुपस्सना" ज्ञान धाइ ।

होश तक्व पत्तिं नाम रूप धर्म थ:गु इच्छा अनुसार मजूसें नाम रूपयागु थ:गु हे स्वभावं जक जुया च्वंगु खनी । अथे जुया थ:म्हं धयाथें मजुइगु, जि धयाम्ह सत्व मदु, स्वभाव धर्म जक ख: धका सिया वइ । थुकियात "अनत्तानुपस्सना" ज्ञान धाइ ।

थथे अनित्य, दुःख, अनात्मायात बाँलाक खनिगु बखतय् मार्ग ज्ञान फल ज्ञान प्राप्त जुया निर्वाणयात साक्षात्कार याय् फइ। थथे निर्वाणयात न्हापा खनीगु श्रोतापत्ति मार्ग फल प्राप्त जुइ साथ प्यंगू अपाय दुर्गति पाखें बिल्कुल मुक्त जुइ। अथे जुया प्रत्येक ब्यक्तिं कम्सेकम थ्व न्हापांगु मार्ग फल पूर्ण जुइया लागी कोशिस याना यंकेमा:गु जुल।

ध्यान भावना याय्बले खंगु ता:गु आदि खुगू द्वारं उत्पन्न जूगु धाक्वया ल्यू ल्यू वना होश तय्मा: धका च्वय् कनावय् धुन । अथेसानं प्रारम्भय् ध्यान अभ्यास याय्बले छुगू छुगू दत्तले होश तय् फइमखुनि ।

प्रारम्भय् स्मृति, समाधि व प्रज्ञा बल्लाइ मखुनि । खनिगु ताइगु कियात धा:सा तस्सकं हे चलाकं जुयाच्वनी । खना च्वंक च्वंक हे ता:गु थें व ताया च्वं च्वं हे खंगु थें छगू पाखं जुया च्वंगु **थें** जुयाच्वनी । खंगु, ता:गु, चिन्तना याइगु थुपिं स्वंगूलिं छगू पा:खं जूगुथें तायाच्वनी । गुगुपत्ति न्हापालाक उत्पन्न जूगु खः, गुगुपति लिपा उत्पन्न जूगु ख: धका छुटे याय् फइमखु । थुपिं कियात तसकं चलाकं उत्पन्न जुइ । वास्तबय् खंगु क्षणय् ताय्के फइमखु, ताइगु क्षणय् खंके फइमखु । छको छगू हे जक घटना घटे जुया च्वनी । अथेसानं न्हापां योगीं स्मृति, समाधि, प्रज्ञा दुर्वल जूगु कारणं उत्पन्न जुक्व पत्तिं छगू छगू छुटेयाना होश तया च्वनेमा: धा:सा सम्भव हे मदु । छाय् धाःसा नकतिनि अभ्यासया शुरू तिनि जुल । अथे जुया अभ्यासया प्रारम्भय् त:गुमछि विषयलय् होश तयेग् आवश्यक मजू। छगू निगुलिं निसें होश तया वनेमा: । खनाच्वन, ता:याच्वन धइगु नं खंगु ता:गुयात मनं विचार या:सा जक खनीगु, ताइगु जुया च्वन । मनं विचार मयात धा:सा खँसानं मखंगु थें ता:सानं मता:गु थें जुयाच्वनी । नतुनेगु <mark>धइगु नं गबलें गबलें जक जुइ । स्वाद काय्गु</mark> ज्या नं नय्गु इलय् जक जुइ । थुपिं दक्व वर्तमानय् घटना घटे जुइगु ईलय् जक होश तय्मा: । न्ह्याबलें दया च्वनीगुला स्पर्श जक ख: । स्पर्श न्ह्याबलें प्रकट जुया च्वनी । फेतुइबले शरीरय् तन्न कसे जुया, स्पर्श जूगु प्रकट रूपं खने दया च्वनी । उकियात नं होश तया च्वनेमा: । गथे होश तय्मा: धा:सा शरीरय् क्वथीक स्वया फेतुना च्चना, फेतुना च्चना धका मद्दिक होश तया च्वनेगु।

फेत्वीगु धइगु धात्थें धाय्माल धाःसा फेत्वी मास्ति वइगु चित्त स्वातु स्वास्वां दया च्वंगुलिं कसे जुइगु फेत्वीगु रूप स्वातु स्वास्वां उत्पन्न जुया च्वंगु खः । थुकियात रबरया छगः फुले जुया च्वंगु भकुंग्वारा थ्यें सम्भे जुइमा: । गथे भकुंग्वारा दुने फसं कसेयाना तःगुलिं गोलाकार जुया खने दया च्वन । वथें हे फेत्वीगु मुद्रा नं खः । गुिकं भौतिक कियाया छुगू अविच्छिन्न प्रक्रियाद्वारा शरीरयात तप्यंगु मुद्राय् तया तइ । थ्व शरीरयात थामेयाना तःगु रूप किन्ति बलशक्तिं मखु । दुर्वलम्ह मनूयात ल्ह्वनेबले सीकेफु, गुिल झ्यातुगु शरीर खनी धका । थपाय्सकं झ्यातुगु शरीरयात गोमत्वीक थामेयाना तय्फुगु किन्त बलं मखु । उिकयात साधारण मनूतय्सं हिनु नसां सालातःगुलिं धका सम्भे जुया च्वनी । खः उगु हिनु, नसा नं रूप हे जक खः । हिनु हे जुइमाः, ला, हि हे जुइमाः, क्वें हे जुइमाः फुक्कं रूप हे जक खः ।

आः नकितिनि कना वयागु कसे जूगु रूप फेत्वीगु रूपला उगु हिनु रूप हि रूपया पाखें उत्पन्न जुया च्वंगु खः । भकुग्वाराय् फय् भरे जुया च्वंगे खः । ध्व कसे जूगु रूप मह छम्हं स्वातु स्वास्वां सञ्चालन जुया च्वंगु खः । ध्व फुक्कं वायु धातु खः । वायु धातु तन्न च्वना मिहक सञ्चालन जुया च्वंगुलिं म्ह छम्हं आःथें धस्वाना गोमत्वीक च्वने फुगु खः । न्ह्चलं ब्वाइगु बखते फेतुना च्वंसां गोतूवनेफु मखुला ? अथे छाय् जूगु धाःसा तन्न कसे जूगु न्हूगु रूप आःथें सञ्चालन मजूगुलिं खः । न्ह्चो वइगु चित्त धइगु भवङ्ग चित्तयात धाःगु खः । भवङ्ग चित्त धइगुलिं तन्न कसे जुइगु रूपयात दयके मफु । उिकं न्ह्चलं ब्वायवं गोतू वनीगु खः । न्ह्चलं चायवं बलशित्त दुगु चित्त मिहक सञ्चालन जुयाच्वनी । उगु चित्तया कारणं तन्न कसे जुइगु वायो धातु रूप नं मिहक सञ्चालन जुया च्वनी । उिकयात सीकेत हे फेतुना च्वनागु शरीरय् चित्तं कोथीक ध्यान तया फेतुना च्वना फेतुना च्वना धका स्मृतिं चायेका च्वनेमाः । कसेजूगुयात जक माला चाय्का च्वनेगु धाःगु मखु ।

फुक्क शरीरयात चाय्का च्वनेमाः धाःगु खः । क्वेयागु भाग मूलपत्तिं थ्याना च्वय्यागु भाग धस्वाना थथे फेतुना च्वंगु शरीरयात चित्तं क्वथीक फेतुना च्वना, फेतुना च्वना धका स्मृतिं चाय्का च्वनेमाः।

तर, फेतुना च्वनागु छगू जक स्मृति चाय्का च्वनेगु बखतय् तस्सकं अपुगुलिं ध्यान बीमा:गुं वीर्य शक्ति हीन जुया समाधि बल आप्पो जुयाच्वनी । उकि फेतुना च्यना, फेतुना च्यना धका जक ताउत चायेका च्वनेबले अलसी उत्पन्न जुइ । अलसी जुया वइगुयात थिनमिद्ध धाइ । अथे जूगु समाधि आप्पो जूगुलिं ख: । उिकं वीर्य शक्ति बढे यायेगु कोशिस यायेमा: । गथे यायेगु धा:सा चाय्के मा:गु आरम्मणयात बढे याना बिइगु अथवा होश तयेमा:गु आरम्मणयात बढेयाना बिइगु । गुकथं धाःसा होश तया फेतुना च्वना धका चायेका च्वनेगु बखतय् छग् मखु छगू थासय् थिया च्वंगु चाया च्वनी । उगु थिया च्वंगुयात क्वथीक ध्यान तया विया च्वन, विया च्वन धका चायेका च्वनेमा: । तुती हे जुइमा, ल्हातय् हे जुइमा, खम्पाय् हे जुइमा छथाय् प्रकट जुया च्वंगु स्पर्शयात चायेका च्वनेमाः । फेतुना च्वना धका मह छमह लुमका चाय्का यकेगु। थथे चायेके धुंका थिया च्वंगु थासे मिया च्यन, मिया च्यन धका चायेकेगु । हानं फय्तुना च्यना, फयतुना च्वना धका न्हापाथें मह छमहं लुमका चायेका यंकेगु । अले थिया च्वंगु थासय् विया च्वन, विया च्वन, धका चायेकेगु। फेतुना च्चना, विया च्चन, फय्तुना च्चना, विया च्चन धका थुपि निग्यात जक पालंपा चायेका यंकेग् यायेमा: ।

होश तया च्वनेगु, ध्यान तया च्वनेगु, भाविता यायेगु धइगु शब्द जक फरक अर्थ व हे तुं खः । उकिं फेतुना च्वना, यिया च्वन, फय्तुना च्यना, यिया च्वन थुपिं निगूयात पालंपा होशतया यंकेगु याय्माः । न्हापा आनापान भावना यक्व याये धुंकूपिसं फुले जूगु, सुके जूगु भावना याना यंकेगुंसिकं फय्तुना च्वना, थिया च्वन निसें शुरू याना यंकेगु बेश जू । तर न्हापा छुं हे भावना मयानिपिं जुल धाःसा फय्तुना च्वना थिया च्वन निसें भावना याना यंकेगु वया नितिं अःपु मजू थाक्वी फु । उिकं वयासिकं अःपुगु निसें भावना शुरु याय्माः । गथे यायेगु धाःसा सासः पिका पत्तिं दुका पत्तिं प्वा फुले जुइगु, सुके जुइगु "रूप" खः । प्वाः फुलेजूगु, सुकेजूगु निसें भावना शुरु याना यंकेगु अनं अःपु स्पष्ट नं जू । न्हापां पिहांवंगु दुहांवःगु सासः न्हाय प्वाःया सिथे पिया होश तयाच्वनेगु सिकं प्वाः फुले जूगु सुके जूगु स्थूल जूगुलिं तस्सकं स्पष्ट जू । प्रारम्भय् स्थूलगु स्पष्टगु निसें शुरु याना यंकेगु तस्सकं ज्यू । स्कूलय् आखः स्यनेगु थें खः । स्कूलय् आखः स्यनेबले अःपुगुनिसें शुरु याना यंकी । थाकूगुनिसें स्यना यंकेबले ताः दयका नं सय्का काय् फइमखु । अथे हे भावना धइगु नं अपुगु निसें शुरू याना यंकल धाःसा समाधि ज्ञान दयेका यंके अप्वी ।

विपस्सना ध्यान धइगु प्रकट रूपं खने दया च्वंगु निसें शुरू याना यंकेमा: । नाम व रूप निगू मध्यय् नाम धइगु शूक्ष्म जूगुलि रूप थें स्पष्ट मजू । रूप स्थूल नं हानं स्पष्ट नं जूं। उिकं विपस्सनायानिक पुद्गलं रूपं निसें शुरू याना यंकेमा: रूपय् नं "उपादारूप" धइगु शूक्ष्म जूगुलिं प्रकट जुइगु कम जुया च्वनी । महाभूत रूप धइगु स्थूल जूगुलिं स्पष्ट नं जू । उिकं उगु महाभूत स्थूल रूपं निसें भाविता याना यंकेमा: । पथवी, आपो, तेजो, वायो धयागु प्यंगू धातु निसें भाविता याना यंकेगु स्वयेमा: । आ: प्वा: फुले जुल, सुके जुल धका भाविता याना यंकेगु बखतय् स्पष्टं खने दुगु वायो धातु ख: । उगु वायो धातु प्वा:थय् तन्न कसे जूगु उलि उलि

संगु खनी । थुगु कसे जूगु उलि उलि संगु वायो धातु निसें खनीगु शुरु जुइ ।

सतिपट्ठान पाली बनासा बनाच्चना, दनासा दनाच्चना, प्यतुना च्चनासा प्यतुना च्चना, गोतुला च्चनासा गोतुलाच्चना धका चायेका च्चनेमाः धका कना तल । उकिं अतिरिक्त शरीरं याइगु ज्या गुलि नं दु, व फुक्कं चायेका च्चने फय्केमाः । अट्ठकथालयला वायो धातुयात जक प्रधान याना कना तल । वास्तवय्ला शरीरयागु फुक्क कियाय प्यंगू महाभूत प्रकट रूपं खने दया च्चंगु दु । उगु धातुयात सिइका च्चनेमाः । उकिं आः फय्तुना सास ल्हाय्गु बखतय प्याः फुले जूगु सुके जूगु निगू प्रकट रूपं खने दया च्चंगु दु । थुपिं निगू निसें शुरू याना यंकेमागु जुयाच्चन ।

थनं निसें चाय्का यंकेगु विधि जक कना यंके। विपस्सना ध्यान पद्धितया छुं खँ श्रुतमय ज्ञान दयेकेत सामान्य रूपं, छुं भचा बिस्तर रूपं कनावये धुन। आः थनं निसें अभ्यास याना यंकेगु विधि जक कना यंके। बांलाक ध्यान तया न्यना यंकेगु सो।

प्वाः फुले जूगु सुके जूगुयात चायेका च्वनेगु धइगु न्हापां प्वाथय चित्त क्वथीक तया सास दुकायेगु बखतय प्वाः फुले जूगु खनी। सास पिकायेगु बखतय प्वाः सुके जूगु खनी। अथे प्वाः फुले जुया वोगुयात फुले जुया बल धका चायका च्वनेगु। सुके जुया वंगुयात सुके जुया बन धका चायेका च्वनेगु। चित्तं जक ध्यान तया सीके मफुसा प्वाथय लहा तया नं स्वय् ज्यू। थःम्हं ल्हानागु सास धाःसा साविक बमोजिम हे जुइमाः। सासयात रोके याना बुलुं बुलुं ल्हाय्गु याये मज्यू। बेगं सास

ल्हाय्गु नं मखु । बेगं सास ल्हात धाय्वं तुरुन्त थाके जुइ । उिकं साविक बमोजिम जक सास ल्हायेमा: । सास ल्हाय्गु दून धा:सा होश तया सचे यायेमा: । थथे थिक्क रूपं सास ल्हाना प्वा: फुले जुल धा:सा प्वा: फुले जुल धका चायेका च्वनेगु । प्वा: सुके जूसा सुके जुल धका चायेका च्वनेगु ।

प्वाः फुले जुल सुके जुल धका मनं मनं जक धायेगु यायेमाः । महुतुं धया यंकेगु आवश्यक मदु । मनं मनं प्वाः फुले जुल सुके जुल धका धया यंकूपतिं फुले जूपतिं सुके जूपतिं चायेका यंकेमाः । विपश्यना ध्यानय् शब्द वा नांया प्रधान मखु । चायेकेगु प्रधान जुया च्वन । उिकं मनं मनं जक धाय्गुलिं पूमवं । प्वाः फुले जुल धका धायेगु बखतय् प्वाः फुले जूगु निसें क्या अन्त तक मिखां खंगु थें च्वंक बांलाक चायेका यंकेमाः । सुके जुल धका धाय्गु बखतय् नं सुके जूगुया अन्त तक मिखां खंगु थें च्वंक बांलाक चायेकेमाः । प्वाः फुले जूगु व चाय्का च्वंगु चित्त प्यपुना च्वंगु जुइमाः । चागः छगलं कय्केगु बखतय् त्वाक्क लाइगु थें उत्पति जुया वःगु चाय्केमाःगु आरम्मण व चायेका च्वंगु चित्त थ्याक्क मिले जुइक ध्यान तया चायेका च्वने फेय्केमाः । सुके जुशु बखतय् नं व थें हे खः । सुके जूगु व सुके जुल धका चायेका च्वंगु चित्त थ्याक्क मिले जुइक ध्यान तया चायेका च्वने फेय्केमाः । सुके जुशु बखतय् नं व थें हे खः । सुके जूगु व सुके जुल धका चायेका च्वंगु चित्त थ्याक्क मिले जुइक चाय्का च्वने फय्केमाः।

विशेष चाय्केगु छुं मन्त धाःसा प्वाः फुलेजूगु सुकेजूगु निगुली हे जक ध्यान तया यंकेगु । फुले जुल सुके जुल, फुले जुल सुके जुल धका मिहक चायेका च्वनेमाः । थथे चाय्का च्वं च्वं चित्त मेमेथाय् वनेयो । समाधि बल मदु तल्ले चित्त धयागु तया तःथाय् च्वनी मखु । फुले जूगु सुके जूगु जक चाय्का च्वं धाःसानं व अथे सुमुक

च्वनीम्हमख् । थः मन द्थाय् पिहाँ वने यो । अथे पिहाँ वंम्ह चित्तयात चित्त पिहाँ वन, चित्त पिहाँ वन धका ल्यू ल्यू वना चायेकेमा: । अथे छको निको चायेकेवं हे चित्त पिहाँ वनी मखु । अले न्हापाथें प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । चित्त गनं छथाय् वनाच्वन धाःसा वनाच्यन, वनाच्यन धका चायेका च्यनेग्। अले हानं प्याः फुले जुल, सुके जुल धका चायका च्वनेगु । सुं मनू छम्ह नापलात धका मने लुया वल धा:सा नापलात, नापलात धका चायेका च्वनेगु। अले न्हापार्थे फुले जुल सुके जुल धका चायेका च्वनेगु। सुं मनू छम्ह नापलाना खँ ल्हाना च्वनागु होश दुगु अबस्था नं दु। अथे खँ ल्हाना च्वनाग्यात खँ ल्हाना च्यना, खँ ल्हाना च्यना धका चायेका च्वनेगु । मुख्यला न्ह्चाग्गु हे या:सां, चिन्तना या:सां, विचार यासां ल्यू ल्यू वना चायेका च्वनेगु जक ख: । गथे धा:सा चिन्तना यानासा चिन्तना याना, चिन्तना याना धका चायेका च्वनेग् । विचार या:सा विचार याना, विचार याना धका चायेका च्वनेग् । कल्पना याना च्वनासा कल्पना याना च्यना, कल्पना याना च्यना धका चायेका च्वनेगु । लय्ताःसा लय्ताया च्वना, लय्ताया च्वना धका चायेका च्वनेगु म्हाइपुतासा म्हाइपुताया च्वना, म्हाइपुताया च्वना ध्वा चायेका च्वनेगु । हर्षताःसा हर्षताया ज्वना, हर्षताया ज्वना धका चायेका च्वनेग् । थथे मतीलुपत्तिं चायेका च्वनेग्यात चित्तानुपस्सना धका धाइ।

थथे चित्त उत्पत्ति जूपत्तिं चायेके मफुगुलिं थ्व चित्तयात पुद्गल सत्व सम्भे जुया च्वन । मती ल्वीका च्वनाम्ह जि खः, जिं मती ल्वीका च्वना, जिं चिन्तना याना च्वना, जिं सीका च्वना धका सम्भे जुया च्वन । मचांनिसें आःतक जन्मकाछिं जीवित जुया सीका च्वंम्ह जि धइम्ह ब्यक्ति धात्थें दु धका सम्भे जुया च्वन । बास्तबय्ला जि धइम्ह ब्यक्ति सुं मदु । छगू धुंका छगू मिहक उत्पन्न जुयाच्वंगु मनया प्रकृया मात्र दु । छगू धुंका छगू मिहक उत्पित व विनाश जुया च्वंगु मनया प्रकृयायात प्रत्यक्ष रूपं स्वयं सीके फयेकेत आः थथें चायेका च्वनेमा:गु खः । चित्तया स्वभाव बारे भगवान् बुद्धं धम्मपदय् थथे आज्ञा जुया बिज्यागु दु:-

"दूरक्रमं एकचरं असरीरं गुहासयं। ये चित्तं संयमेस्सन्ति मोक्खन्ति मारबन्धना॥"

अर्थ

दूरङ्गमं - ता:पागु आरम्मणय् नं वने योम्ह । चित्त धयागु ता:पागु आरम्मणय् नं वनीम्ह जुया च्वन । मनू ध्यानागारे च्वना च्वंसां चित्त गनं छथाय् वा नगरे ब्वां वना च्वनी । गुगुं थासय् गुगुं नगरे वा देशय् वना च्वनी । न्हापा वनेनंगु थाय् जुल धा:सा न्ह्याको हे ता:पासा नं मने ल्वीके साथ तुरून्त थ्यने धुंकी । थथे ता:पागु आरम्मणय् वने योम्ह मनयात चायके फय्केमा: ।

दूरङ्गमं - ताःपागु आरम्मणय् वनेयोम्ह, एकचरं - छ्रगू छ्रगू चित्त जक उत्पन्न जुझ्म्ह । थ्व चित्त धझ्गु छ्रगू छ्रगू जक उत्पन्न जुझ्गु । थुकिया बारे मस्यूपिं साधारण जनिपंसं जन्मभर तक व हे चित्त धका सम्भे जुया च्वनी । न्हू न्हूगु उत्पन्न जुया च्वंगु धका मस्यू । न्हापा न्हापा खंगु ताःगु, विचार याःगु, वहे चित्ततुं खः आः सियाच्वंगु चित्त नं वहे तुं खः । फुकं थ्व हे चित्त छ्रगुलिं सिया च्वंगु खः धका सम्भे जुया च्वनी । हानं खना च्वंगु बखतय् नं तायाच्वन, थियाच्वन, नं तायाच्वन, सियाच्वन, तायाच्वंगु बखतय् नं खनाच्वन, नँ तायाच्वन, थियाच्वन, सियाच्वन इत्यादि रूपं चित्त प्यंगू न्यागू खुगू छुगू पाखं उत्पन्न जुया छुगू पाखं सिया च्वन धका गुलिं गुलिं सिनं थथे नं सम्भे जुया च्वनीगु जुया च्वन । बास्तवय् थथे मखु । चित्त धइगु छुगू धुंका छुगू न्हू न्हूगु उत्पन्न जुइ । उिकया बारे छुं दिन लिपा स्वयम् थःम्हं हे खना वइ । चिन्तना विचार याना च्वनीबले बाँलाक सी दु । चिन्तना यानाच्वना, चिन्तना यानाच्वना, चिन्तना यानाच्वना, धिका चायेकेवं मदया वनी । बिचार यानाच्वना, बिचार यानाच्वना धका चायेकेवं मदया वनी । थुपिं चित्ततयेत उत्पन्न जूपितं चायेकेगु यायेमाः । चाय्कूपितं तना तना वनीगु जःमू माःथें खः । न्ह्चोनेयागु चित्त व ल्यूनेयागु चित्तनाप छुं स्वापू मदु । उिकयात थःमहं प्रत्यक्षरूपं खना वइ । छुगू ल्यू छुगू जुया च्वंगु चित्तयात नं खना वइ ।

दूरङ्गमं - ता:पागु आरम्मणय् वनीम्ह । एकचरं - छुगू छुगू हे जक उत्पन्न जुझ्म्ह । असरीरं - शरीरया ठोस अस्तित्व मदुगु ।

चित्त धयागु शरीरया ठोस अस्तित्व मदु। उिकं रूप थें प्रकट मजू। रूप धयागु द्रब्य पदार्थ जूगुलिं प्रकट रूपं खने दु। ल्हा, तुति, छुचों, शरीर, थथे द्रब्य पदार्थ रुपं खने दुगु जुल। उिकं थ:गु शरीरया रूप नं प्रकट रूपं खने दु। पिनेयागु रूप नं प्रकट रूपं खने दु। पिनेयागु रूप नं प्रकट रूपं खने दु। रूप धयागु गुजोगु धका न्यंसा ध्वका धका कया तक नं क्यने पु। नाम धातु गुजोगु धका न्यन धा:सा द्रब्य पदार्थ मखुगु जुया नं धायनं थाकु क्यने नं थाकु। उिकं वैज्ञानिकतय्सं थुगु नामयात छुटेयाना क्यने मफुगु जुयाच्वन। तर आरम्मणयात स्यूगु नाम धर्म खः धका कन धाःसा सीके पु। बाँलाक छुटे छुटेयाना

सीकेत:ला उगु नाम धातुयात उत्पत्ति जुक्व पत्तिकं ल्यू ल्यू वना चायेके फयेकेमा: । थथे चायेका च्वन धा:सा उगु नाम (चित्त) धातुयात ल्हातिं कया स्वय्थें प्रकट रूपं सीकेफु । चायेकेगु क्वातुया व:लिसे थुपिं चित्तत आरम्मण पाखें तिं तिं न्हुया वं थें स्पष्ट रूपं खना च्वनी । थथे द्रब्य पदार्थ मखुसा नं आरम्मण पाखे वनीगु चित्तयात चायेका च्वने फय्केमा: । उिकं -

असरीरं - शरीर थें द्रब्य पदार्थ धाय्गु मदुगु, गुहासयं - हृदय रूप शरीर रूप रूपी गुफाय् सुलाच्वंम्ह चित्तं - आरम्मणयात चिन्तना याइगु चित्तयात ये - गुपिं योगीपिंसं, संयमेस्सन्ति - संयम याय् फइ, ते - चित्तयात संयम याय् फुपिं, उपिं योगीपिं, मार बन्धना - क्लेश रूपी मारया बन्धनं, मोक्खन्ति - मुक्त जुइ।

भिन्न भिन्न प्रकारयागु आरम्मणयात चिन्तना याइगु चित्त थुगु शरीरं हे उत्पन्न जुइगु जुया शरीरे दुने हे सुला च्वंम्ह धका धाःगु खः । उगु चित्तयात उत्पन्न जुक्क पत्तिकं चायेके फयेकेमाः । थथे चायेका थुगु चित्तयात संयम याय् फत धाःसा क्लेश बन्धनं मुक्त जुइ । उकिं थुगु चित्तयात उत्पत्ति जुक्व पत्तिकं चायेके फयेके माःगु जुयाच्वन । थथे चायेका यंकेवं उगु चित्त तना वने अपुगु जुयाच्वन । चिन्तना याना च्वनेगु बखतय् चिन्तना याना च्वना, चिन्तना याना च्वना धका छको निको चायेके मात्रं उगु चित्त च्वना च्वनी मखु, मदया वनी । अले न्हापा थें प्वाः फुले जुल, सुके जुल धका चायेका यंकेगु ।

थथे होश तया यंकुं यंकुं ई घुर्क छ्वय्माल धा:सा ई घुर्क छ्वय्गु इच्छा जूबलेनिसें छिसिकथं **घुर्क छ्वय्गु इच्छा जुल, घुर्क**

छ्वयेगु इच्छा जुल धका चायेका यंकेगु । ई म्हुती बुयावल धाःसा ई महती बुया बल, ई महती बुया बल धका चायेका यकेंगु। ई घुर्क छ्वया सा ई घुर्क छ्वया धका चायेका यकेगु ई घुर्क छ्वयेगु इच्छा जुल, ई बुपा बल, ई घुर्क छ्बया थथे छितिकथं चाय्का चाय्का यंकेगु यायेमा: । थथे छाय् चायेका यंकेमा:गु धा:बले चायेका मयंकल धाःसा ई घुर्क छ्वम्ह जि खः, सत्व खः धका सम्भे जुया च्वनी । ई घुर्क छ्वय्गु इच्छा या:म्ह नं जि हे ख: । सत्व हे ख: धका सम्भे जुँया च्वनी । ई घुर्क छ्वम्ह नं जि हे खः धका सम्भे जुया च्वनी । बास्तवय् ई घुर्क छ्वय्गु इच्छा जूगु नाम धर्म खः जि मखु, सत्व मखु । घुर्क छ्वःगु नं रूप धर्म खः जि मखु, सत्व मखु । थुपि नाम रूप निगू मात्र दु धइगु तथ्ययात थ:महं है सीकेया लागि चायेके मा:गु ख: । ई फाय्गु बखतय् नं ई फाय्गु इच्छा जुल धा:सा ई फाय्गु इच्छा जुया च्यन, ई फाय्गु इच्छा जुया च्यन धका चायेकेगु यायेमा: । छूचों क्वछुकूसा छूचों क्वछुका च्यना, छूचों क्वछुका च्यना धकाः बिस्तार बिस्तारं छचों कवछुका होश तया चायेका च्वनेमाः । उगु क्षणय् स्वया च्वंसा स्वयाच्यना, स्वयाच्यना, खना च्वंसा खनाच्चना, खनाच्चना धका होश तय्मा: । ई फानासा ई फाना धका चायेकेमा अले प्वा: फुले जूगु सुके जूगुली हे होश तया च्वनेग् ।

फेतुना च्वनेगु बखतय् ताउ जाय्वं शरीरय् त्यानुग्, पूगु उत्पन्न जुया वइ । उिकयात नं ल्यू ल्यू वना चाय्का यंकेमाः । त्यानुसे च्वना वःसा त्यानुया वोगुयात चित्तं क्वथीक स्वया त्यानुल, त्यानुल धका चायेकेमा, क्वाना पुना वःसा पुनाबल, पुनाबल धका चायेकेमा, स्याना वःसा स्याना बल, स्याना बल, पिइसे च्वना वःसा पिइसे च्वनाबल, पिइसे च्वनाबल, क्वाता क्वाता स्याना वःसा क्वाता क्वाता स्यानाच्यन, प्यानु थाकुया

च्वंसा फ्रय्तुइ थाकुया च्वन, फ्रय्तुइ थाकुया च्वन धका होश तय्मा: । थुपिं दक्व दु:ख वेदनात हे ख: । थथे सीका यंकेगुयात "वेदनानुपस्सना" धाइ ।

वेदनानुपस्सना अनुसार वेदनात उत्पत्ति जुक्वपत्तिं चायेके मफुगु कारणं थाके जूगु, पूगु, स्यागुयात जित हे थाके जूगु खः, स्यागु खः धका सम्भे जुया च्वनी । जित त्यानुया च्वन, जित पुना च्वन, जित कष्ट जुया च्वन धका जि, सत्व धका सम्भे जुया च्वनी । "न्हापाला आनन्द जुया च्वंगु खः आः जक फेतुनाबले कष्ट जूगु खः" धका "जि" धयागु धारणा दय्का च्वनी । बास्तबय् अथे मखु । शरीरय् मयोगु स्पर्शत जुया च्वंगु छुगूया ल्यू मेगु याना न्हू न्हूगु उत्पन्न जुया च्वंगु खः । गथे बिजुली मत च्याना च्वनीगु बखतय् न्हू न्हूगु करेण्ट उत्पन्न जुया मिद्दक मत च्याना च्वनी । शरीरय् अनिष्ट स्पर्श जुइबले नं न्हू न्हूगु अनिष्ट स्पर्श मिद्दक अनुभव जुया च्वनीगु जुया च्वन।

अथेजुया वेदनायात नं स्पष्ट रूपं सीकेत त्यानुसा - त्यानुयाच्चन, त्यानुयाच्चन, पूसा - पुनाच्चन, पुनाच्चन, स्याःसा - स्यानाच्चन, स्यानाच्चन धका बांलाक क्वथीक होश तया चाय्का यंकेगु यायेमाः । न्हापां न्हापां ध्यान याय्बले त्यानुगु, पूगु बढे जुया वइ । अथे जुइबले आसन हिले मास्ति वइगु चित्त उत्पन्न जुया वइ । उगु बखतय् आसन हिले मास्तेवल, आसन हिले मास्तेवल धका चाय्का यंकेगु यायेमाः । अले लिपा हानं त्यानुगु, पूगुलीं हे चायेका यंकेगु यायेमाः । उकथं मिद्दक होश तयातुं यंकेगु बखतय् लिपा त्यानु, पूगु अथें हे तना वनी । तना वने साथ हानं प्वाः फुले जूगु सुके जूगुली हे जक ध्यान तय्गु याय्माः ।

"सहयाय् फत धाःसा निर्वाणाय् थ्यनी" धयात:गु उक्ति मेगु थासय् स्वया ध्यान याय्गु अबस्थाय् अप्पो उपयोग जूगु ज्याच्वन । ध्यान याय्बले सहयाय फय्केमा:गु जुयाच्वन, त्यानुगु, पूगुयात सहसयासे तुरन्त तुरन्त आसन हिल धायेव समाधि जुइ मखु । समाधि मजुल धाःसा प्रज्ञा उत्पन्न जुइ फइमखु । प्रज्ञा उत्पन्न मजुल धाःसा मार्गफल निर्वाण प्राप्त याये फइमखु । अथेजुया सहयाना चायेका च्वनेमाः । ध्यान भावना यायेग् इलय् प्रायः याना शरीरय् ज्या वइग् दु:ख वेदनायात सहयायेगु आपा जुया च्वनी । सुं मनू हा: वया दु:ख ब्यू वया सहयाये मा:गु अबस्था कम हे जक जुड़ । शरीरय् त्यानुया वइगु, पुना वइगु, स्याना वइगु वेदनायात जक सहयाये मा:गु आपा जुया च्वन । थथे सहयाना यंकल धाःसा "खन्ती संवर धर्म" उत्पन्न जुइ । अथे जुया त्यानुगु, पूगु, स्यागु सहयाये थाकूगु वेदनात उत्पन्न जुल धायेव स्मृतियात छखे तया भट्ट आसन हिलेग याये मज्यू त्यानुयाच्यन, त्यानुयाच्यन, पुनाच्यन, पुनाच्यन आदि रूपं सहयाना चायेका च्वनेमा । थथे सहयाना चायेका च्वनधाःसा मामुलिगु साधारणगु वेदनात तनावनी । समाधि ज्ञान बलवान जुल धायेव ततसकं स्यागु वेदनात नं तना वंगु खना वइ । थथे तना वनेवं हानं प्वाः फुले ज्गु सुके ज्गुली हे ध्यान तया यंकेगु यायेमा: ।

तर यक्व ई तक चायेका च्वना नं वेदना तना मवन, फेत्वी थाकुया वल धा:सा आसन हिलेगु याये माली । "बल शक्ति मन्त धा:सा कोमिल जुइमाः" धइगु उक्ति थें थ:के समाधिज्ञान ब:मलानिगुलि याना चायेका च्वंसानं वेदना तना मवंसेंलि सुया छु लगे जू ? आसन हिलेगु याय् हे माली उथाय् आसन हिले मास्तेव:गु चित्तंनिसें कया आसन हिले मास्ते वल, आसन हिलेमास्ते वल, ल्हा ल्ह्वनो च्वना, ल्हा सरे

याय्वले नं सरेयाना च्वना, सरेयाना च्वना धका चाय्का च्वनेमाः। सरे याय्वले नं बुलुं बुलुं सरे यायेगु यायेमाः। थथे बुलुहुँ बुलुहुँ सरे यायेगुया नापं नापं स्मृति नं ल्यू ल्यू वना ल्ट्वना च्वना, ल्ट्वना च्वना, सरे याना च्वना, सरे याना च्वना, पिया च्वन, थिया च्वन धका छिसकथं चायेका यंकेगु यायेमाः। मह धेचुइबले धेचुल, धेचुल धका चायेका यंकेगु। तृति ल्ट्वनेबले ल्ट्वना च्वना, ल्ट्वना च्वना, तृति दिकेबले दिकाच्वना, दिकाच्वना धका छिसकथं चायेका यंकेगु यायेमाः। यदि चायेकेगु छुं मन्त धाःसा प्वाः फुले जुल, सुके जुल धका न्हापा थें चायेका यंकेगु यायेमाः। बिच्चय् रोके जुया आराम काय् मज्यू। न्हापायागु स्मृति व लिपायागु स्मृति, न्हापायागु समाधि व लिपायागु समाधि, न्हापायागु प्रज्ञा व लिपायागु प्रज्ञा छुटे मजुइक स्वाका यंकेमाः। थथे छुटे मजुइक स्वाका यंकल धाःसा स्मृति समाधि व प्रज्ञां हे मार्गफलय् थ्यंका बिइ।

ध्यान भावना यायेगु ध्यागु अरिण धइगु सिं निका ल्वाका मि पिकाय्गु यें खः। न्हापा न्हापा देसलाइ मदुगु इलय् निका सिं ल्वाका मिं पिकाइगु ज्या च्वन । अथे ल्वाकेबले मिं पिहाँमवतले सिंयात छुगू नापं मेगु सिं मिह्क ल्वाका च्वनेमाः। गुलि गुलि सिं क्वाना वइ, उलि हे अप्पो सिं ल्वाकेगु मेहनत यायेमाः। थथे मिह्क ल्वाकूगु कारणं सिं क्वाना वःया मिं पिहाँ वइ । अलेतिनि आराम काय्गु जुइ । वथें तुं हे न्हापायागु स्मृति व लिपायागु स्मृति, न्हापायागु समाधि व लिपायागु समाधि छुटे मज्वीक लगातार चाय्का यंकेमाः। त्यानुसे च्वंगु, पुनावःगु आदि चाय्केगु मदय्साथं प्वाः फुले जुया च्वन, प्वाः सुके जुया च्वन धका स्वाकंतुं चायेका यंकेमाः।

थथे चाय्का यंकुं यंकुं गनं चासुया वल धा:सा उकियात नं चायेका यंकेमा: । चासुथाय् क्वथीक स्वया चासुल, चासुल धका बाँलाक चाय्केमा: । अथे चासुइगु नं सहयाय् थाकुगु दु:ख वेदना खः । चासु वय् मास्तेवोगु चित्तं उत्पन्न जुल धाःसा उगु चित्तयात क्वथीक ध्यान तया चासु वये मास्ते वल, चासु वये मास्ते वल धका चायेका यंकेगु यायेमा: । चासु वये मज्यू । हानं चासुल चासुल धका: चायेका यंकेगु । थथे क्वातुक्क चायेका च्वनेबले चासुगु तना वंगु आपा दु । चासुगु तना वनेवं न्हापाथें प्वाः फुले जुल, सुके जुल धका चायेका यंकेगु । यदि चासुगु मतंसा चासु वय् माली । तर चासु वय्बले नं चासु वय् मास्ते वःगु चित्तं निसें कया चाय्केगु याय्माः। चासु वयेगु इच्छा जुल, चासु वयेगु इच्छा जुल धका चाय्केगु यायेमा: । लहा ल्ह्वना सा, ल्हा ल्ह्बना, ल्हा ल्ह्बना धका चाय्केमा: । सरे यानासा, सरे याना, सरे याना धका चायेका यंकेमा: । चासुगु थासय् थीवले थिया च्वन, थिया च्वन धका चाय्का च्वनेमा: । चासुवय् बले न चासुवो पत्ति चासु वया च्वना, चासु वया च्वना धका चायेका च्वनेमा: । चासु वयेगु बखतय् ल्हा: वा पत्तियागु गतियात सोया चायेका यंकेगु यायेमा: । चासु वय् धुनेवं ल्हाः क्वत छोया, ल्हाः क्वत छोया धका चायेका च्वनेगु यायेमाः । अले हानं प्वा: फुले जूगु, सुके जूगुली न्हापार्थे तुं चाय्का यंकेमा: । शरीरयागु अंगत हिइके मास्ते वयसाथ छगू छगू ज्याय छिसकथं चाय्केमाः । छुं नं अंग संकेगुयात ल्वमंके मज्यू । हिइकेगु चित्त जुयाव:बले निसे कया हिइके धुंका तक्कयागु गतिविधि तय्त होश तयमाः ।

थथे ध्यान तया मदिक्क चायेका यंकेवं शरीरय् सहयाय् थाकुगु वेदनात आफै-आफ प्रकट जुयाच्वनी । साधारणतया मनूतय्सं भितचा जक त्यानुया बल, क्वाना बल धाःसा तुरन्त आसन फेरे याय् धुंकी । शरीरे सहयाये थाकुगु वेदना उत्पन्न जुइगु शुरु तिनि जुल । उजोगु वेदनात उत्पन्न जुइसाथं ख्याल मतसें तुरन्त आसन फेरे यायेधुंकी । उगु दुःख वेदनात स्पष्ट रूपं प्रकट जुइ पावे जुइमखु । व दुःख वेदनायात इरियापथं त्वपुया तइ । थथे इरियापथं न्हू न्हुगु दुःख लक्षणयात त्वपुया तइगुलिं मनूतय्सं शरीरय् दुःख दु धका नं मस्यू "न्हिच्छि चच्छिं आनन्द जुयाच्वन" धकाः सम्भे जुयाच्वनी । रोग व्याधि उत्पन्न जुइबले जक दुःख जुल धका सम्भे जुइ ।

बास्तवय् अथे मखु । आराम पूर्वक छक फेतुना सो, गुलि ताउत च्वनेफ् । ५ मिनेट्, १० मिनेट् बिते जुइवं फेत्वी थाकुया वइ । शरीर मेगु हे रुप धारण याइ। १५ मिनेट्, २० मिनेट् बिते जुइबलेला फेत्वी हे मफे धुंकी। अले आसन फेरे मयासें च्वने फइ मख् । छचों थत छ्वयेगु, क्वत छ्वयेगु ल्हा तुति संकेगु न्हचोने क्वछुइग्, ल्यूने यंकेग् आदि ज्यात याना हइ । न्हिच्छिया दुने थुजागु ज्यात यक्व ज्या च्वनी । तर होश तय् मफुत धा:सा थुजागु क्रियातय्ग् बारय् प्रकट रूपं छुं नं चाल पावे जुइ मखु । जुइमा:गु घटनात अथे हे जुया वना च्वनी । उकिं योगीपिसं शरीरय् महिक होश तया च्वनेमा:गु ख: । उगु कारणं याना शरीरय् उत्पन्न ज्याच्वनीग् स्वभाव धर्म थ:गु स्वभाव अनुसार प्रकट जुयाच्वनी । उत्पन्न जुया मवोतल्ले पिया सोया च्वन धाःसा फुकं प्रकट रूपं खनावइ । सहयाय् थाकुगु दु:ख वेदना उत्पन्न जूसां नं योगीं क्वथीक स्वया चायेका च्वनेग् । त:त:सकं वेदना उत्पन्न जूसां हतपत्तिं आसन फेरे यायेगु मखु। आसन फेरे यायेगु इच्छा जुया वल धा:सा आसन फेरे याय् मास्ते वल, आसन फेरे याय् मास्ते वल धका चायेका हानं वेदनायात हे चायेका च्वनेगु । च्वने हे मफय्क वेदना जुल धा:सा जक आसन फरे याये माली । आसन फरे हे यासा नं फरे याय् मास्तेव:गु चित्तं निसें क्वथीक चायेका यंकेमा: । अथे चाय्का यंकूगु कारणं वेदनायात इरियापथं तोपुइ फइमखु । गबलें गबलें वेदना छुगू थासय् जक मजूसे शरीरया विभिन्न भागय् उत्पन्न जुया वइ । उजोगु वेदनायात इरियापथं तोपुइ मफुगु कारणं दु:ख लक्षण प्रकट जूगु खना वइ ।

फेतुना च्वनागु थासं दनेगु इच्छा जुइवं दनेगु इच्छा जुल, दनेगु इच्छा जुल धका चायका यंकेगु । तित भलंकूसा तित भलंका च्वना, लहा चकंकूसा लहा चकंका च्वना, थिया च्वंसा िया च्वना, चुया च्वंसा, चुया च्वंसा, चुया च्वंसा धका इत्यादि रूपं छिसकथं चायेका यंकेमा: । शरीर न्ह्योने पाखे ध्येचूसा ध्येचूल धका चायका यंकेमा: । दनेगु बखतय् शरीर हलुका जुया लुचुलुचु थाहाँ वइ । उिकयात नं चायका बुलुं बुलुं दना च्वना, दना च्वना धका चायेका यंकेमा: ।

ध्यान याइम्ह योगीं बल शक्ति दुसां नं बल शक्ति मदुम्ह बिरामीम्ह थें जुया आचरण याय्माः । तन्दुरुस्तम्ह मनू दिनगु बखतय् जुरूक्क वाथाविथिं दनी । फेतुइगु बखतय् नं झ्वात्त फेतुइ । वनेगु बखतय् नं फताफत वनी । अले बल शक्ति मदुम्ह मनू जुल धाःसा बुलुं बुलुं शान्त रूपं वनी । जँ स्याम्ह मनू दिनगु बखतय् बुलुं बुलुं शान्त रूपं दनी । जँय् स्याइ धका थःगु शरीरय् भर कया बुलुं बुलुं दनी । ध्यान भावना यायेगु बखतय् नं अथे हे बल शक्ति मदुम्ह बिरामीम्ह थें जुया अभ्यास यायेमाः । थथे बुलुं बुलुं अभ्यास यासा जक स्मृति, समाधि व प्रज्ञा बृद्धि जुया वइ । भीपिं जन्म काछिं विस्मृति जुया वये धुन । शरीरय् होश तय्गु ज्या आःतिनि शुरू जुल । तर अभ्यास बाँलाक याय फुगु मखुनि । स्मृतिज्ञान दयेकेगु अभ्यास नकतिनि शुरू जुल । अथे जूगुलिं स्मृतिज्ञानया बल शक्ति छुं हे मदुनि । नाम रूप धइगु तिब्र गितं उत्पन्न जुइगु ज्या अभ्यासया प्रारम्भय स्मृति ज्ञानं गन ज्या काय् फइ । उिकं स्मृतिज्ञान बढे याय्या लागी बुलुं बुलुं अभ्यास याय्मा:गु खः । दना च्वनेबले दनाच्वना, दनाच्वना धका चाय्का बिरामी थें बुलुं बुलुं दनेगु । बिरामी व थः समान जुइमाः । अले तिनि स्मृति, समाधि व प्रज्ञा दया वइ ।

उलि जक मखु मिखां खंसानं मिखां मखंम्ह थें जुया आचरण यायेमा: । मिखां खंम्ह मनू संयमित जुइ मस:ल धा:सा उखे थुखे स्वय्गु याइ । गुकियाना इन्द्रिय संयम जुइ मखु । थुजोगु बानी याना छु खन वयात तुरून्त स्वय् धुंकी । उकिया कारणं वया चित्त अस्थिर व चंचल जुइ। कांम्ह मनूया इन्द्रिय संयमित जुयाच्वनी। व क्वछुना च्वनी । गनं स्वइ मखु । वं स्वसा नं खनी मखुगु जुया न्ह्योने नं स्वइमखु, ल्यूने नं स्वइमखु । न्ह्योने वया खँ ल्हा वोसानं उम्ह मनुयात स्वइमखु । इन्द्रिय संयम दयाच्वनी । ध्यान भावना याइम्ह योगी नं अन्धाम्ह थें जुया इन्द्रिय संयम जुइगु आचरण यायेमाः । गनं हे स्वये मज्यू । थ:गु शरीरय् जूजूगुयात चायेका यंकेमा: । फय्तुना च्वनेबले जूसा प्वाः फुले जूगु सुके जूगुयात चायेका यंकेगु । जःखः छुं छगू अद्भूत दृष्य खंसां नं ध्यान तया स्वये मज्यू। यदि छुं खन धा:सा खना च्वना, खना च्वना धका चायेका यंकेगु । अले हानं प्वा: फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । मेगु छुकिसनं वास्ता मतयेगु । थः चायेकेमा:गु विषय जक चाय्का च्वनेगु । थथे शान्त ज्या इन्द्रिय संयम जुया चायेका यंकल धा:सा उम्ह योगीयात छुं मस्यूपिं मनूतय्सं मिखां मखंम्ह धका नं सम्भे जुइ । अथे सम्भे जुइ

फयेक चायेके मा:गुयात ध्यान तया चायेका यंकेगु यायेमा: ।

थन गुलिं योगी मचात गम्भीर स्वभाव दुपिं खना च्वनागु दु। उमिसं आदेशानुसार पूर्ण श्रद्धा तया ध्यान पूर्वक अभ्यास याना च्वंगु खना। थ:गु लक्ष्यय् सदां ब्यस्त जुया च्वनी। उमिसं उखें थुखें गुबलें स्वइमखु। इमिगु ध्यान सदां पलाखे लाना च्वनी। प्रत्येक योगीपिसं इमिगु आदर्शयात अनुकरण याय् बह जू।

ध्यान याइम्ह योगीं न्हाय्पं ख्वाय्म्ह थें आचरण याय्माः । संयमित मद्रिपं मनूतेसं न्हाय्पनं ताय्साथं शब्द वो पाखे लिफ स्वयेधुंकी । ताःगु अनुसारं खं नं ल्हाय् धुंकी । छुं हे गम्भीरता भाव वयाके खने दइमखु । न्हाय्पनं मताम्ह ख्वाय् जूसा न्ह्याम्हेसिनं न्ह्यागु हे धाःसा नं वं मताःगुलिं वास्ता तइ मखु, खं नं ल्हाइमखु, शान्त दान्त जुया च्वनी । ध्यान भावना याइम्ह योगीं नं उम्ह न्हाय्पनं मताम्ह ख्वांय् नं थें ब्यवहार यायेमाः । न्ह्याम्हेसिनं न्ह्यागु हे धाःसा नं वास्ता तये म्वागुयात वास्ता मतसे च्वनेगु । न्हाय्पं बिया नं न्यना च्वनेगु मखु । ताःसा ताल, ताल धका चायेका च्वनेगु । अले हानं प्वाः फुले जुल, सुके जुल धका चाय्का यंकेगु । थुकथं शब्द वो पाखे नं मस्वसे खं नं मल्हासे थःचायेके माःगुली जक चायेका च्वन धाःसा उम्ह योगीयात छुं मस्यूपिसं न्हाय्पनं मताम्ह ख्वाँज् धका सम्भे जुइ । थथे न्हाय्पं मताम्ह ख्वाँज् धका सम्भे जुइ । थथे न्हाय्पं मताम्ह ख्वाँज् धका सम्भे जुइ फयेक थः चाय्के माःगुली जक ध्यान तया चायेका यंकेगु यायेमा ।

ध्यान भावना यायेगु बखतय् चायेका च्वनेगु छुगू मात्र योगीया ज्या खः । मेमेगु तागु खंगुली ध्यान बीगु योगीया ज्या मखु । उिकं न्ह्याथेंजा:गु अद्भूतगु शब्द ताःसानं मताः पहयाना थः चायेकेमाःगु ज्याय् जक ध्यान तय्माः । खंसा नं मखं पहः याना थः चायेके माःगु ज्याय् जक ध्यान तय्मा । ल्हा तुति शरीरया अंग संकेमाल धा:सा बिरामीम्ह थें बल शक्ति मदुम्ह थें बुलुं बुलुं संकेगु यायेमा: । ल्हा संकूसानं, तुति संकूसानं, छुंचों क्वछुकूसानं थस्वसां नं बुलुं बुलुं चायेका यंकेमा: ।

दनेगु बखतय् बुलुबुलं दनाच्चना, दनाच्चना धका चायेका यंकेमाः । जाँतिया दना च्वनेगु बखतय् नं दनाच्चना, दनाच्चना धका चायेका च्वनेमाः । उखें थुखें स्वसानं स्वयाच्चना, स्वयाच्चना धका चायेका च्वनेमाः । न्यासि वनेगु बखतय् पलाखे होश तया च्वनेमाः । जःगु तुति ल्ह्चनासा जःगु तुति ल्ह्चनासा देपागु तुति ल्ह्चनासा देपागु तुति ल्ह्चनासा देपागु तुति ल्ह्चनावले निसें तुति दिका बले तक न्ह्याका च्वनागु गतियात छिसकथं चायेका यंकेमाः । जःगु तुति न्ह्याका, देपागु तुति न्ह्याका, देपागु तुति न्ह्याका विपागु तृति न्ह्याका धका पला पतिं चायेका यंकेगु । थथे चायेकेगु चलाखं वनेगु बखतय् जक खः । पला पतिं छकः छकः जक चायेकेवं गाः ।

बुलं बुलं वनेगु बखतय चंक्रमण यायेगु बखतय छपलाखे स्वंगू भाग थलेमा: । तृति ल्ह्वनागु छुगू भाग, तृति न्ह्याकागु छुगू भाग, तृति दिकागु छुगू भाग । उपिं स्वंगू भाग मध्यय् ल्ह्वनागु दिकागु निगू भाग निसें शुरू याये मा: न्हापां शुरु यायेबले तृति थत हयागुयात ल्व्वना च्वनागु धका चायेका च्वनेमा: । तृति क्वतहयागुयात दिका च्वना धका चायेकेमा: । झ्यातुक्क क्वाहाँ वना च्वंगुयात क्वातुक चायेकेमा: । थथे निगू भाग निसें शुरु यायेमा: ल्व्वना दिका धका चायेकेबले छपला कोचाल । थुगु हे रूपं पला ल्ह्वना दिका धका चाय्कुं चाय्कुं पला छीमा: । थथे पला छीबले छपला बाँलाक दिके सिमधतले मेगु पला ल्ह्वनेगु याये मज्यू । छुं

जुया ल्ह्वं हेल्ह्वंसां ल्ह्वनागु निसें बाँलाक चायेका यंके फय्केमाः । ल्ह्बना दिका, ल्ह्बना दिका थथे छपला छपला पति निकः निकः चाय्का यंकेगु यायेमाः ।

थथे छपलापत्तिकं निक चायेकेगु नं निन्हुति अभ्यास यात धाःसा अपुया वइ । अथे अपुया वयेवं स्वंगू भाग याना चायेकेगु यायेमाः । ल्ह्बना न्ह्याका दिका, ल्ह्बना न्ह्याका दिका थथे स्वंगू भाग चाय्का यंकेगु । आः नकतिनि शुरू यानागु बखतेला छक चायेकेगु व निको चाय्केगु जक याना यंकूसां गाः । चलाखं वनेगु बखतय् जःगु तृति न्ह्याका खःगु तृति न्ह्याका धका छको छको जक चायेका यंकेगु यायेमाः । बुलुं बुलुं वनेगु बखते ल्ह्बना दिका थथे निक-निक चायेका यंकेगु ।

थथे वना च्वं च्वं फेतुइ मास्ते वल धाःसा फेतुइ मास्ते वल, फेतुइ मास्ते वल धका यायेका यंकेगु । गनं सोसा सोया च्वना, सोया च्वना धका चायेका यंकेगु । च्वनागु थासय वनेमाल धाःसा पला ल्वना दिका, पला ल्वना दिका धका चायेका यंकेगु यायेमाः । च्वनागु थासय थ्यनेवं दना च्वना दना च्वना धका चायेकोगु । कान्येकोगु । गोतुलासा गोतुला, गोतुला धका चायेका यंकेगु । हानं फेतुइ मास्ते वल धाःसा फेतुइ मास्ते वल, फेतुइ मास्ते वल धका चायेका यंकेगु । कितुइगु बखते शरीर झ्यातुसे च्वना च्वनी उकियात क्वथीक सोया फेतुना, फेतुना धका चायेका यंकेगु । फेतुइ धुंका लहा तुति मिले याय माःगु नं दइ उकियात नं सरेयाना, सरेयाना, क्य्कुंका, कय्कुंका, चकंकूसा चक्कंका, चक्कंका धका छिसकथं फुक्कं चायेका यंकेमाः । छुं मिलेयाय माःगु मन्त धाःसा प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु ।

थथे चायेका च्वनेगु बखतय् त्यानुगु, क्वागु आदि उत्पन्न जुयावइ उिकयात नं चाय्का यंकेगु । थथे चायेका च्वच्वं गोतुले मास्ते वल धाःसा गोतुले मास्ते वल, गोतुले मास्ते वल धका चायेका यंकेगु । द्वनेगु बखतय् ल्हा तुित मिलेयाय्माःगु नं दइ । उपिं फुक्क हे चायेका यंकेगु । ल्हा ल्ह्वनासा ल्हा ल्ह्बना, ल्हा ल्ह्बना धका चायेका यंकेगु । सरेयानासा सरेयाना, सरेयाना धका चायेका यंकेगु । चुया च्वनासा चुयाच्चना, चुयाच्चना धका चायेका यंकेगु धेचुसा धेचुल, धेचुल धका चायेका यंकेगु । तुित भलंकूसा भलंका, भलंका धका चायेका यंकेगु । मू पुलाः गोतूसा गोतुला, गोतुला धका चायेका बुलुं बुलुं न्ह्यो वय्केगु ।

थथे गोतुलेगु क्षण नं महत्वपूर्ण जू। थुकिया दुने नं विशेष ज्ञान प्राप्त याय् फु। समाधि ज्ञान प्रवल जुया वइगु बखतय् न्ह्चागु इलय् नं विशेष ज्ञान प्राप्त जुइफु। क्य्कंकेगु चक्कंकेगुया दुने नं विशेष ज्ञान प्राप्त जुइफु। न्हापा आनन्द महास्थविर अरहन्त जुल धा:गु थथे गोतुलेत ठीक जुया च्वंगु अबस्थाय् ख:।

भगवान बुद्ध महापरिनिर्वाण जुया बिज्याये धुंका स्वला पुला प्यला क्यंगु बखतय् प्रथम संगायन प्रारम्भ जुल । संगायन धइगु भगवान बुद्धं कना बिज्यागु धर्म व विनय फुक्कं मुंका उकियात यिक्कन याना पाठ यायेगु धा:गु ख: । उगु बखतय् संगायन यायेत भिक्षु संघिपं न्यास: ल्यया त:गु ख: । न्यास: संघिपं मध्यय् आनन्द महास्थिवर छम्ह बाहेक ४९९ मह फुक्कं अरहन्त जुया बिज्यापि ख: । आनन्द महास्थिवर छम्ह जक श्रोतापन्न तिनि । उिकं आनन्द महास्थिवर संगायन सभाय् अरहन्त रूपं वनेत संगायन जुइ छन्हु न्ह्यो अर्थात श्रावण कृष्ण चौथी खुन्हु बहिन निसं अरहन्त जुइया

लागि तस्सकं मेहनत याना भावना यात । चच्छि यंकं चक्रमण याना कायगतासित नामक कायानुपस्सना सितपट्ठान भावना याना च्वन । जःगु तृति न्ह्याका, देपागु तृति न्ह्याका, ल्ह्बना न्ह्याका-दिका च्वय कनावयागु रूपं चंक्रमण यात । पला छ्यू पत्तिकं वनेमास्ते वःगु चित्त नाम धर्म व वनाच्वनागु रूपं धर्म खण्ड खण्ड उत्पत्ति जूगु विनाश जूगुयात चायेका यंका च्वं च्वं चो तुइत्येका तकं अरहन्त मजू।

अले आनन्द महास्थिवरं बिचार यात "जिं दक्व शक्ति छचला भावना याना नं अरहन्त मजू। भगवान बुद्धं नं आज्ञा जुया बिज्यागु दु- "आनन्द! छंके पारमी कुशल धर्म पूर्ण जुया च्वंगु दु। ध्यान भावनाय जक कुत: या। ताकाल मदुवं हे अरहन्त जुइ।" थथे भगवान बुद्धं नं आज्ञा जुया बिज्याना थकुगु दु- "माक्व मेहनतला याये धुन। थुगु बुद्ध शासनय् त:त:सकं मेहनत याना ध्यान भावना या:पिं ब्यक्तिपिं मध्ये जि नं छम्ह ख:।" ध्वयासिकं अप्पो परिश्रम यायेगु मन्त गथे जुया ज्ञान प्राप्त मजूगु धका आनन्द स्थिवरं विचार यात।

थथे विचाः यायां आनन्द महास्थिवरयात होश दया वल । जिं चिच्छं आपालं मेहनत याना चंक्रमण याना । उिकं वीर्य अप्पो जुया समाधि कम जुल । वीर्य अप्पो जूगुिलं उद्धच्च चित्त (चञ्चल चित्त) उत्पन्न जुल । आपालं मेहनत याना चंक्रमण यानागु कारणं उद्धच्च दुहाँव:गु खः । आः समाधि नापं समता हयेत वीर्य कम याये माल धका कोठाय् वना छुं भचा आराम काकां भावना याय् धका मती तया कोठाय् गोतुलेत गोतुला च्वना, गोतुला च्वना धका चायेका च्वच्चं अरहन्त जुया बिज्यात ।

आनन्द महास्थविर थथे अरहन्त जुया बिज्यागुयात इरियापथ प्यंगुलिं अलग जुया अरहन्त जुया बिज्यागु बारे अट्ठकथालय् अद्भूतगु घटनाया रूपं उल्लेख याना त:गु दु। गथे धा:सा आनन्द महास्थविर उगु बखतय् तुतिं नं भूमिइ वा खाताय् चुया बिज्यागु मखुनि । उकिं दना च्वंगु नं धाय् मिछं, गोतुलेत म्ह फुंग पाखे ध्यचुइके धुंकूगु जुया फेतुना बिज्यागु नं धाय् मछि । छचों फुंगय् दिका बिज्याय् मलानिगुलि द्यना बिज्यागु नं धाय् मछि । थुगु प्रकारं प्यंगू इरियापथं अलग्गगु अबस्थाय् अरहन्त जुया बिज्यात धा:गु ख: । श्रोतापत्ति जुया बिज्याय् धुंकुम्ह आनन्द महास्थविर विपस्सना भावना बृद्धि यायां कमशः सकृदागामी मार्ग, सकृदागामी फलय् थ्यन, अनं विपस्सना बढेयाना आनागामी मार्ग, अनागामी फलय् थ्यन, अनं हानं विपस्सना बढेयाना अरहत्त मार्ग फलय् थ्यंका बिज्यात । आनन्द महास्थविरयात विपस्सना भावना यायां च्वय्यागु स्वंगू मार्ग फल छुं समयया दुने हे प्राप्त जूगु ख: । अरहत्त जुइगु धइगु ई थ्यन धायेवं आपा विस्तार जुइमखु न्ह्यागु इलय् नं क्षणभरं प्राप्त जुइ फु । आनन्द महास्थविर अरहन्त जुया बिज्यागुयात स्व:सां गा । आपा बिस्तार मजू । गोतुला बिज्याय् त्यंगु क्षणय् अरहन्त जुया बिज्यागु ख: । थथे क्षणिक समयलय् नं अरहन्त जुइ फु । उिकं न्ह्याग्गु इलय् नं कुतः याना चायेका यंकेगु याय्माः । योगीपिसं थुगु छुगू किया त:धंगु मखु धका छुं छगू स्मृतियात नं त्वफीके मज्यू ।

थुकथं कना वयागु अनुसारं गोतुलेगु समय नं ध्यान भावना प्रति श्रद्धा तया चायेका यंकेगु यायेमाः । गोतुले मास्ते वल धाःसा गोतुले मास्ते वल, गोतुले मास्ते वल धका चायेका यंकेगु । ल्हाः थत हःसा ल्हाः यत हया, ल्हाः यत हया धका चायेका यंकेगु, ल्हा चक्कंकूसा ल्हा चक्कंका, ल्हा चक्कंका धका चायेका यंकेगु । थ्यूसा भिल, भिल धका चायेका यंकेगु । चुया च्वनासा चुयाच्वना, चुयाच्वना धका चायेका यंकेगु । मह धेचूसा धेचुल, धेचुल धका चायेका यंकेगु । गोतुलासा गोतुला, गोतुला धका चायेका बुलुं बुलुं गोतुला यंकेगु यायेमाः । मह फुंगय् लासाय् ध्यूसानं थिल धका चायका यंकेमाः । थुकथं छुं छगु नं त्व:मफीकुसे ध्यान तया चायेका यंकेगु यायेमाः । चने त्यइगु अवस्थाय् लहा तृति मिले याये माःगु नं दइ, उिकयात नं क्वथीक ध्यान तया चायेका यंकेमाः । ल्ह्वनासा ल्ह्वना, ल्ह्वना, चक्कंकूसा चक्कंका, चक्कंका, कयकुंकुसा क्य्वनंका, कर्यकुंका, सरे यानासा सरेयाना, सरेयाना धका छुं छगू नं त्वमिफक चायेका यंकेगु । मह मूपुला चोंसा मूपुला, मूपुला धका चायेका यंकेगु । मेगु छुं चायकेमाःगु ज्या मन्त धाःसा प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । भोसुना चना च्वंगु जुइमा थसः पाया चंगु जुइमा चना च्वनीगु बखते चायेके माःगु विशेष छुं नं दइ मखु । अबले प्वाः फुले जुल, सुके जुल धइगु निगू जक चायेका यंकेगु ।

थथे गोतुला च्वनेगु बखते नं चित्त पिहां वनेफु । उगु बखते चित्तया ल्यू ल्यू वना चित्त पिहाँ वना च्वन धका चायेका यंकेगु । चित्त दुहाँ वःसा दुहाँ वल धका चायेकेगु चिन्तना जुल धाःसा चिन्तना जुया च्वन, विचार वल धाःसा विचार वल, विचार वल धका चायेका यंकेगु । फेतुना च्वनाबले थें चायेका यंकेगु । चित्त धयागु छकः निकः चायेके मात्रं तना वनी, अले प्वाः फुले जुल सुके जुल धका न्हापा थें चायेका यंकेगु । ई घुर्क छ्वय्गु, ई फाय्गु याःसानं चायेका यंकेगु । त्यानुगु, क्वागु, स्यागु, क्वाता क्वातां स्यागु, चासुया वःगु फुक्क दुःख वेदना खः । उिकयात नं जुक्वपत्तिं चायेका यंकेगु । कय्कुंकागु, चक्कंकागु, संकागु दक्वयात

नं चायेका यंकेगु । थुकथं शरीरपाखें जूगु धाक्वयात चायेका यंकेगु । लिपा स्मृति प्रबल जुया वय्वं मिखा कनागु, तिसिनागु, मिखा पित पित यानागु तक नं चायेका यंकेगु । छुं हे चायेकेमा:गु किया मदइगु बखतय् प्वा: फुले जुल सुके जुल धका न्हापा थें चायेका यंकेग् ।

बहनी चने त्य:गु अबस्था जुल धका होश मतसे चनेगु याये मज्यू । धात्थें हे ध्यान भावना याइम्ह जुल धा:सा चनी मखु मेहनत याना भावनाय् लगे जुया च्वनी ।

"कामं तचो च न्हार च अद्ठी च अवसिस्सतु सरीरे उपसुस्सतु, में मंसलोहितं । यं तं पुरिस थामेन पुरिसवीरियेन पुरिसपरकमेन पत्तव्वं । न तं अपापुणित्वा वीरियस्स सण्ठानं भिवस्सित ।" धयागु पालि अनुसारं चतुरंगवीरिय धयागु प्यंगू अंगं युक्तगु वीर्य दय्का च्वनेमाः । धात्थें ध्यान भावना यायेगु बखतय् शरीरयागु ला, हि सुके जुया गाँसि जुया वनेफु । थथे ला, हि गना वनीगु बखतय् छु ल्यना च्वनी धाःसा छ्रचंगु, नसा, क्वयं बाकि जुया च्वनी । थुपिं स्वंगू अंग व ला, हि सुके जुया वनीगु अंग छुगू याना प्यंगू अंगं पूर्णगु चतुरंग वीर्यं पूर्ण जुइ । चतुरंग वीर्य सहित मेहनत याना यंकल धाःसा मार्ग फल प्राप्त याना काय् फइ धका दृढ विश्वास याना थःगु वीर्ययात दिका मतःसे उत्साहित जुया भावना याय्माः ।

चतुरंग बीर्य धयागु - १) छचंगु जक ल्यनीगु छगू, २) नसा जक ल्यनीगु छगू, ३) क्वें जक ल्यनीगु छगू, ४) ला, हि गना वनीगु अंग छगू, जम्मा प्यंगू जुल ।

थथे मेहनत याना यंकल धा:सा मार्ग फल याकनं प्राप्त जुइ।

बह वीर्ययात जक क्वातुक तया चायेका यंकेगु यायेमा: । छुं दिने हे मार्ग फल प्राप्त जुइ । उिकं बहनी द्यनेगु समय धका स्मृति त्वते मज्यू । निरन्तर चायेका यंकेमा: । चायेकुं, चायेकुं न्ह्चो वयंका यंकेमा: । स्मृति प्रबल जुल धा:सा न्ह्चो मवेफु । न्ह्चो वयेकीगु इच्छा प्रबल जुल धा:सा न्ह्चो वदे । न्ह्चो वयेकेगु इच्छा जुल धा:सा न्ह्चो: वयेकेगु इच्छा जुल धा:सा न्ह्चो: वयेकेगु इच्छा जुल धका चायेकेगु यायेमा:। मिखा सिकु सिकु कना वल धा:सा सिकु सिकु कनावल धका चायेका यंकेगु । थथे चायेका यंकेगु बखते हानं मिखा चाला वयेफु । मिखा चाला वल धा:सा मिखा चाला वल, मिखा चाला वल धका चायेका यंकेगु । अले हानं प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । अले हानं प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । न्ह्चाक्को हे होश तया चायेका च्वंसां न्ह्चो वयेकेगु इच्छा प्रबल जुल धा:सा तुरन्त हे न्ह्चो वइ । न्ह्चो वयेकेगु छुं थाकुगु ज्या मखु । गोतुला चाय्का यंकेगु बखतय बुलुं बुलुं न्ह्चो वइ । उिकं न्हापां ध्यान भावना याइम्ह व्यक्तिं गोतुला ध्यान यायेगु याये मज्यू । फेतुइगु व चंक्रमण यायेगु अप्पो यायेमा: ।

तर बहनी द्यनेगु इलय् गोतुतुं प्वाः फुले जुल सुके जुल प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु । थथे चायेका यंकु यंकुं आफै-आफ न्ह्यो वइ । न्ह्यो वइगु इलय् छुं हे मस्यूगुलिं चायेके मा:गु मदु । उिकं न्ह्यो वइगुइले ध्यान याइम्ह योगीया विश्राम यायेगु समय खः । चायेकेमा:गु आबश्यक मदु । एक घण्टा न्ह्यो वयेकूसा एक घण्टा विश्राम यायेगु जुइ । २ घण्टा, ३ घण्टा, ४ घण्टा न्ह्यो वःसा उगु समय व हे रूपं विश्राम का:गु जुइ । तर धात्थें ध्यान भावना याइम्ह योगी जुल धाःसा ३ घण्टा, ४ घण्टा सिकं अप्पो द्यने मज्यू । आपालं आपा जूसा ४ घण्टा न्ह्यो वयेवं प्रयाप्त गाः ।

न्ह्योलं चाय्वं न्ह्यलं चासेंनिसें चायेका यंकेगु यायेमाः । मार्ग फलय् धात्यें हे थ्यंकेगु इच्छा याइम्ह योगीं न्ह्यो वयेकेगु इलय् हे आराम काय् धुंकी । न्ह्यलं चाःगु ईलय् तसकं मेहनत याना निरन्तर चायेका यंका च्वनी । उिकं चायेके फुसा न्ह्योलं चासें निसें न्ह्यलंबाल, न्ह्यलंबाल धका चायेका यंकेगु । न्ह्योलं चाःगुयात चायेके मफुसा खाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु ।

बिचा याना च्वनागु निसें चाल धा:सा विचा यानाच्यना, विचा यानाच्यना धका चायेका यंकेगु । अले हानं प्वा: फुले जुल स्के जुल धका चायेका यंकेगु । शब्द तासें निसें चाल धा:सा ताल धका चायेका यंकेगु । अले हानं प्वा: फुले जुल सुके जुल धका: चायेका यंकेगु । द्यना दना वयेगु बखते उखें थुखें मह क्वछुके मा:ग् नं दइ । उकियात नं मह स्वछुका, फहिला, न्हा सरे याना, न्हा कय्कुका, चक्कका इत्यादि रुपं छसिकथं चायेका यंकेगु । शरीर मिले याय्गु इच्छा जूगु चित्तं निसें चाल धा:सा शरीर मिले यायेगु इच्छा जुल, मिलेयाना, क्वछुइगु इच्छा जुल, क्वछुना, फहिलेगु इच्छा जुल फहिला, कय्कुंकेगु इच्छा जुल, कय्कुंका, इत्यादि रूपं क्रमश: चायेका यंकेगु याय्मा: । यदि त्यानुगु पुगु न्हापालाक चाल धा:सा त्यानुल त्यानुल, पुल पुत, क्वछुइ मास्ते वल क्वछुना, फहिले मास्ते बल, फहिला, ल्हा कय्कुंके मास्तेबल, ल्हा कय्कुंका इत्यादि रूपं छिसकथं चाय्का यंकेगु याय्माः । चाय्के माःगु क्रिया मदइग् बखतय् प्या फुले जुल, सुके जुल धका न्हापा थें चाय्का यंकेगु। हानं गुगु ई जुल धका: बिचार वल धा:सा व हे बिचारयात चाय्का यंकेग् ।

लासां दने धका मतीवल धा:सा दने मास्तेवल, दने मास्तेवल

धका चायेका यंकेगु । ल्हा तुित मिले याये मा:गु नं दइ व फुक्कयात नं चायेका यंकेगु । छचों ल्ह्वना दनेगु बखतय् दना दना धका चायेका यंकेगु । फेतुना च्वनासा फेतुना च्वना फेतुना च्वना धका चायेका यंकेगु । ल्हा तुित मिले याय्मा:गु दत धा:सा व फुक्कयात नं चायेका यंकेगु ।

आ: कना वयागु इरियापथ प्यंगुलिं हीका-हीका भावना याना यंकेगु ख: । तर न्हापां ध्यान याइम्ह योगीं आ: धया वयागु फुक्कं चायेके फइमखु । लिपा समाधि ज्ञान बल्लाना वइगु बखते तिनि आ: कना वयागु फुक्क त्व:मफीक चायेके फइगु जुयाच्वन । उगु बखते आ: धया वयागु सिकं अप्पो चायेके फयावइ । आ: धया वयागुला शिर्षक मात्र तिनि । स्मृति समाधि धयागु थ:थ:म्हं हे दयेका यंकी । स्मृति नं थ: छम्ह हे चलाखं चाया वया च्वनी । आ: कना वयागु चायेकेगु कम ला आपालं दिन । आ: कना वयागुलिं जक सीका च्वनां ध्यान भावना पुरे मजूनि । थथे चायेके फइगु खैला धका हरेस नये मज्यू । ध्यान भावना यायां थ: थ:महं हे चायेके मा:गु धाक्वयात चायेका यंका च्वनी ।

अनं लिपा ख्वाः सिलेगु बखते, मोल्हुइगु बखते न चायेका यंकेगु यायेमाः । थुपिं ज्यात चलाखं याय् माःगु जुया फक्व चायेका यंकेगु । लः थल कायेगु, ल्हा छोयागु, क्यागु, तुयागु, लुनागु, ख्वाउँसे च्वंगु, ब्वःब्वः स्यानागु फक्व चायेका यंकेगु । वसः फेरे यायेगु नं दिन, लासा मिले यायेगु, खापा तिनागु, खापा चायेकागु उिकयात नं त्वःमफीक छसीकथं चायेका यंकेगु ।

जा नय्गु बखतय् देमाय् जा ताना हःगुयात खंगु निसें कया स्वया खना, स्वया खना धका चायेका यंकेगु । जा पाखे ल्हाः

छोयासा ला छोया, ला छोया धका चायेका यंकेगु । ल्हाति जा थ्यूसा चिल, चिल धका चायेका यंकेगु, जा वालासा वाला, बाला धका चायेका यंकेगु । जा प्ये कयासा जा प्ये कया धका चायेका यंकेगु । जा प्ये म्हुतुइ ह:सा म्हुति हया धका चायेका यंकेगु । नयेत छचों क्वछुकासा छचों क्वछुका धका चायेका यंकेगु । महुती जा प्ये तःसा जा प्ये तया जा प्ये तया धका चायेकेगु । ल्हा क्वत हःसा क्वत हःया, क्वत हःया धका चायेकेगु । ल्हाति देमाय् ध्यूसा मिल, बिल धका चायेकेगु । छुचों तप्यंकूसा तप्यंका, तप्यंका धका चायेकेगु । जा नयेगु बखते म्हुतु संकूपत्तिं महुतु संका, महुतु संका धका चायेकेगु । म्हुतु संका स्वाद व:सा स्वाद बस, स्वाद बस धका चायेका यंकेगु । स्वाद य:तासा यःतास, यःतास धका चायेका यंकेगु । सा:सा सा:गु स्वाद वल, सा:गु स्वाद वल धका चायेका यंकेगु । घुर्क छ्वसा घुर्क छ्वया, घुर्क छ्वया धका चायेका यंकेगु । थुपिं फुक्कं जा नयेगु बखतय चायेका यंकेग् ख: । मेग् जा प्ये कायेगु बखतय् नं थ्व हे किसिमं चायेका यंकेग् । सूप त्वनेबले नं स्वयागु त्वनागु ल्हा: छोयागु चमचा ज्वनागु, चमचा त्यागु, हयागु, त्वनागु, घुर्क छ्वयागु फुक्कं चायेका यंकेगु । जा नयेग् बखते नं चायेके मा:गु दक्को चायेके थाकु । छाय् धा:सा चाय्के मा:गु यक्को दया च्वन । नकतिनि शुरुयापिनि नितिला चायेके मफुगु हे आपा जुया च्वनी । अथे सां नं फुक्कं चायेका यंके धका मने क्वातुका तयेमा: । अर्थे हे लोमना वंसाला छु याय् ज्यू । नकतिनि नकतिनि शुरु यानागु जुया च्वन । उकिं चायेके मफैगु स्वभाव हे जुल । लिपा लिपा त्व:मफीक चायेका यंकेफइ । आ: कना वयागु चायेके मा:गु यक्व हे पूवने धुंकल । तर थ्वया सिकं नं अप्पो कना यंकल धा:सा चायेके मा:गु बांलाक चायेके फइ मखु। उकिं संक्षिप्तं छको हाकनं कना यंके।

संक्षिप्तं काल धाःसा भाविता याय्माःगु चायेके माःगु आपा मन्त भितचा जक दिन । न्यासी वनेगु बखते जुल धाःसा पलाः छिनागुयात जक चायेका यंकेगु । जःगु तुित न्ह्चाका, देपागु तुित न्ह्चाका धका चायेका यंकेगु । थथे निग्यात जक चायेका यंकेगु । चलाखं वनेगु बखतय् जःगु तुित न्ह्चाका धका छपलायात छक छक चायेका यंकेगु । बुलुं बुलुं वनेगु बखतय् ल्ह्वना दिका थथे छपलाखे निको निको चाय्का यंकेगु । शान्त रूपं फेतुनाच्वनेगु बखते जुल धाःसा प्वाःफुले जुल सुके जुल, प्वाः फुले जुल सुके जुल थथे निको चाय्का यंकेगु । गोतुला च्वनेगु बखतय् छुं विशेष चाय्केगु मन्त धाःसा प्वाः फुले जुल सुके जुल ह्वाः पुले जुल सुके जुल धका जक चायेका यंकेगु । आः कनागु अनुसारं चायेके माःगु आपा मन्त । भितचा जक दिन ।

थथे प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकुं यंकुं चित्त
मेथाय् पिहाँ वन धाःसा पिहाँवंगु चित्तयात नं चायेका यंकेगु । उगु
चित्तयात त्वःता छोय् मज्यू । कल्पना यानासा कल्पना याना, कल्पना
याना धका चायेका यंकेगु । विचार यानासा विचार याना, विचार
याना धका चायेका यंकेगु । चित्त पिहाँवंसा पिहाँ बन, पिहाँ बन,
दुहाँ वःसा दुहाँ बल, दुहाँ बल धका चायेका यंकेगु । थथे जू जूगुयात
चायेकेगु, अले हानं प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चाय्का यंकेगु । ई
घुकं छ्वया सा ई घुकं छ्वया, ई घुकं छ्वया, ई फानासा ई फाना
धका चायेका यंकेगु । अले हानं न्हापा थें प्वाः फुले जुल सुके जुल
धका चायेका यंकेगु । त्यानुगु, क्वाना वःगु, स्यागु, क्वाता क्वातां
स्यागु, चासुगु दया वल धाःसा उिकयात नं त्वःमफीक चाय्का
यंकेगु । अले हानं न्हापा थें प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका
यंकेगु । अले हानं न्हापा थें प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका
यंकेगु । अले हानं न्हापा थें प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका
यंकेगु । अले चाय्का यंकेबले ल्हाः कय्कुंकेगु, चक्कंकेगु, संकेगु,

छचों क्वछुइगु, थस्वय्गु, म्ह धेचुइकेगु मा:गु दत धा:सा उकियात नं त्व:मफीक चायेका यंकेगु । अले हानं प्वा: फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु ।

थ्व हे रूलं चायेका यंकुं यंकुं, बुलुं बुलुं चाय्के फुगु अप्पो दया वइ। न्हापां चायेकेबलेला चित्त उखें थुखें ब्वाँज् वनी उिकं चायेके मफुगु आपा दया च्वनी। अथेसां चित्त स्यंके मज्यू। न्ह्चाम्ह हे जुइमा न्हापां ला थथे हे चायेके थाकुइगु खः। लिपा तिनि चित्त पिने पिहाँ वनी मखु। चित्त पिहाँ वं पितं चायेका च्वंगुलिं सिया-सिया च्वनी। उिकं ताः दय्वं बिल्कुल पिहाँ वनी मखुत। अले चायेके माःगु आरम्मणय् जक प्ये-प्ये पुना च्वनी। प्वाः फुले जुइ साथ हे फुले जुल धका चायेकेवं चित्त आरम्मण नापं प्यपुना च्वनी। सुके जुइ साथ हे सुके जुल धका चायेके वं चित्त आरम्मण नापं प्यपुना च्वनी। चायेकू पित्तं चायेके माःगु आरम्मण व स्यूगु छजो-छजो जुया च्वनी। चायेकू पितं चायेके माःगु आरम्मण व स्यूगु छजो-छजो जुया च्वनी। चायेके माःगु रूप व चाय्का च्वंगु नाम थुपिं रूप व नाम निगू छजो-छजो जुया उत्पन्न जुया च्वनी। पुद्गल सत्व धका गन दइ? रूप व चित्त निगू जक छजो-छजो जुया उत्पन्न जुया च्वंगु खः। थुजोगु अबस्था आपालं दिन अभ्यास यायेवं स्वयम् थःम्हं हे खना वइ।

प्वाः फुले जुल सुके जुल धका चायेका यंकेगु बखते रूप व नाम अलग-अलग छुटे जुया च्वनी । फुले जुया वःगु "रूप" फुले जुल धका स्यूगु "चित्त", सुके जूगु "रूप" सुके जुल धका स्यूगु "चित्त" । तुति ल्ह्वने मात्रं ल्ह्वना धका स्यूगु "चित्त" न्ह्चाके मात्रं न्ह्याका धका स्यूगु "चित्त" । दिके मात्रं दिका धका स्यूगु "चित्त" । थथे रूप व नाम छजो-छजो मिले जुया च्वंगुयात थःम्हं हे छुटे याना सिया वइ । अले चाय्कू पत्तिं चायेके मा:गु सीके मा:गु रूप धर्म छगू । चायेका स्यूगु नाम धर्म छगू । थ्व रूप व नाम निगू जक दु धका थ:गु स्व-ज्ञानं बाँलाक सिया वइ । थथे स्यूगु नाम रूपयात छुटे छुटे याना स्यूगुयात नामरूप परिच्छेद ज्ञान धाइ । उगु ज्ञान विपस्सनाया न्हापां उत्पन्न जुइगु ज्ञान ख: । उगु ज्ञानं बाँलाक खंकेगु तस्सकं आवश्यक जुया च्वन ।

अले लिपा स्वाकं तुं चायेका यंकेवं ता:काल मदयेवं समाधि ज्ञान वयासिकं प्रवल जुया वइ । उगु बखतय् चाय्का च्वच्वं हे उत्पत्ति जू लिसे उधिमे तना-तना वनिगुयात स्वयम् थ:महं हे खना वइ । साधारण मनूतसें नाम रूप जन्मभर तकं स्थिरजुया च्वंगु धका सम्भे जुया च्वनी । मचाबलेसिगु रूप हे आ:तकं त:धिकपिनिगु रूप जुया वल धका सम्भे जुया च्वनी । मचाबलेयागु चित्त आ:तक त:धिकपिनिगु चित्त जुया वल धका सम्भे जुया च्वनी । रूप नं चित्त नं जि हे छम्ह धका सम्भे जुया च्वनी । बास्तबय्ला अथे मखु । सदा नं स्थिर जुया च्वनीगु धर्म धका छुं नं मदु । आः हे उत्पन्न जुया आ:हे विनाश जुल । मिखा फुति यायेगु प्रमाणित हे बिस्तार मजू । उत्पत्ति जुल, विनाश जुल । थपाय्सकं चलाखं उत्पत्ति विनाश जूगु धर्म उकियात छुं दिन चायेका यंकु यंकुं स्वयम् थ:महं हे खना वइ । प्वाः फुले जूग्, सुके जूगु निसें चायेकुं चायेकुं फुट-फुट, फुट-फुट तना वंगुयात स्वयम् थ:महं खना वइ । थथे चायेका यंकु-यंकुं फुट्ट-फुट्ट तना तना वंगुयात खना वयेवं छुं स्थिर जुया च्वंगु धर्म मखु खनी धका स्वयम् थ:महं सिया वइ । थथे स्थिर जुया च्वंगु छुं मदु धका खनिगु "अनिच्चानुपरसना" ज्ञान ख: ।

छुं दिन लिपा उत्पत्ति जुल विनाश जुल धका खनेवं दुःख है जक खनि धका सम्भे जुया वह । उगु ज्ञानयात "दुक्खानुपस्सना" ज्ञान धका धाइ। अले शरीरय् सहयाय् थाकूगु आपालं वेदनात खना वइ। थथे खना वइगुबखते दु:ख पुच: हे जक खनी धका सम्भे जुइ। व नं दुक्खानुपस्सना हे ख:।

अनंलि चायेका च्वनागु नाम रूप थ:महं धैथें छुं मदु । थ:गु स्वभाव अनुसारं उत्पत्ति-विनाश, उत्पत्ति-विनाश जक जुया वना च्वंगु धर्म ख: । उगु हे रूपं जक खनेवं शःगु अधिनय् मदुगु धर्म खनी । पुद्गल, सत्व, जि धयागु मखु । स्वभाव धर्म हे जक धका चायेका यंकुं-यंकुं बाँलाक सिया खना वइ । अथे सिया खना व:गु धर्मयात "अनत्तानुपस्सना" धाइ ।

उगु **अनिच्च, बुक्ख, अनत्त** ज्ञान बाँलाक पूर्ण जुइगु बखते नाम-रूप-संखार फुक्कं निरोध जुया च्वंगु निर्वाण साक्षात्कार जुइ।

न्हापा बुद्ध, अरहन्त पुद्गलिपं निर्वाणय् बिज्यात धाःगु नं ध्व हे विपस्सना मार्ग हे बिज्यागु खः । विपस्सना विना निर्वाणय् थ्यंके फइमखु । उपदेश न्यना च्वच्वं मार्गफल निर्वाणय् थ्यन धाःगु नं छुं भचाला भावित याना यंके हे माः । उिकं विपस्सना धयागु सकल बुद्ध, अरहन्त, आर्यपुद्गलिपं निर्वाणय् विज्यागु मार्ग खः । विपस्सना धाय् मात्रं सितपट्ठान प्यंगू मध्ये छुगू निश्चय रूपं दुथ्याना च्वनी । उिकं सितपट्ठान धयागु नं सकल बुद्ध, अरहन्त, आर्य पुद्गलिपं निर्वाणय् बिज्याइग् निर्वाण मार्ग खः ।

आ: ध्यान भावना याना च्वंपिं योगीपिं नं बुद्ध अरहन्त आर्यपिं बिज्यागु निर्वाण मार्गय् वना च्वना धका सम्भे जुइमा: । न्हापा न्हापाया जन्मय् मार्ग फल निर्वाण प्राप्त जुइमा धका प्रार्थना याना पुरेयाना वोगु कुशल पारमी दुगुलिं हानं मार्ग फल निर्वाण थुगु जन्मय् हे प्राप्त जुइ योग्यगु पारमी कुशल (कर्म) पूर्ण जुया च्वंगु जुया बुद्ध अरहन्त, आर्यपुद्गलिपं बिज्यागु सितपट्ठान विपस्सनामार्गय् आः जिपिं वना च्वना धका सम्भे जुइमाः । हर्ष प्रशन्न नं जुइमाः । थुगु मार्गय् छिसिकथं वन धाःसा न्हापा न्हापायापि बुद्ध, अरहन्त, आर्यपिंसं सीका खंका कया बिज्यागु समाधि ज्ञान विशेषयात नं स्वयम् थःम्हं अनुभव याइ । गबले नं अनुभव मजूगु चित्त स्थिर जुया च्वंगु समाधि नं अनुभव जुया वइ । उगु समाधियागु कारणं उत्पन्न जूगु धर्मया रस हर्ष प्रशन्न जुया आपालं सुख अनुभव याना च्वनी।

अले रूप धर्म नाम धर्मयात अनिच्च, दुक्ख, अनत रूपं थ:गु स्वज्ञानं खना सिया वह । उगु ज्ञान पूर्ण जुइगु अबस्थाय बुद्ध, अरहन्त, आर्यपुद्गलिपंसं सीका ध्वीका बिज्यागु मार्ग-फल निर्वाणयात साक्षात रूपं खंका काइ । उिकयात प्राप्त यायेत त:नु बिइ मखुत । आः ध्यान भावना याना च्वंगु छुं दिनया दुने खना वह । लिच्छिया दुने, नीन्हुया दुने नं खंके फु । बािछया दुने नं खंके फु । न्हापा न्हापायागु जन्मे मार्ग फल प्राप्त यायेत विशेष पारिमता कुशल दयेका वोिपं जुल धाःसा न्हेन्हुया दुने नं खंके फु । उिकं बुद्ध, अरहन्त, आर्यपुद्गलिपंसं खंका सीका बिज्यागु मार्ग फल निर्वाण धर्मयात आः भिनन्यान्हु, नीन्हु, लिच्छ्या दुने हे निश्चय नं प्राप्त जुइ धका दृढ विश्वास यायेमाः । उगु मार्ग-फल निर्वाण धर्म स्वयम् थःमहं साक्षात्कार याये धुनेवं अपाय संसारं बिल्कुल मुक्त जुइगु सक्काय दिट्ठि, विचि किच्छां अलग्ग जुया पूर्ण रूपं अपाय संसारं मुक्त जुइ । जन्म जन्मान्तर तक भोग याये मानिगु अपाय दुःखं आः ध्यान भावना याना च्वनागु छुं दिनया दुने निश्चय नं मुक्त जुइ धका विश्वास

याना कोशिस याना ध्यान भावना यायेमा: । थुगु शिविरय् ध्यान भावना या:व:पिं योगीपिंसं पूर्ण रूपं ध्यान भावनाय् कोशिस याना बुद्ध, अरहन्त, आर्यपिंसं साक्षात्कार याना बिज्यागु निर्वाणयात मार्ग-ज्ञान, फल-ज्ञान द्वारा याकनं हे साक्षात्कार याना काये फुपिं जुइमा धका कामना याना ।

> सतिपट्ठान विपस्सना निर्देशन विधि क्वचाल -----(०)-----(०)-----

भय अन्तराय हटे जुइगु जप पाठ

सम्पादक : भिक्षु बुद्धघोष महास्थविर

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

पट्ठान पालि पच्चयुद्देस २४ गू

٩.	हेतुपच्चयो
₹.	आरम्मणपच्चयो
₹.	अधिपतिपच्चयो
٧.	अनन्तरपच्चयो 🧼
ሂ.	समनन्तरपच्चयो
€.	सहजातपच्चयो
૭ .	अञ्जमञ्जपच्चयो 🧪
ፍ.	निस्सयपच्चयो
9.	उपनिस्सयपच्चयो
90.	पुरेजातपच्चयो
99.	पच्छाजातपच्चयो
97.	आसेवनपच्चयो

93.	कम्मपच्चयो
98.	विपाकपच्चयो
94.	आहारपच्चयो
98.	इन्द्रियपच्चयो
90.	भानपच्चयो
95.	मगगपच्चयो
99.	सम्पयुत्तपच्चयो
20.	विप्पयुत्तपच्चयो
29.	अत्थिपच्चयो
२२.	नित्थपच्चयो
२३.	विगतपच्चयो
28.	अविगतपच्चयो ।

पच्चयुद्देसो निद्ठितो ---०--

गुणवन्त लेडीसयादो नं च्वया बिज्यागु चक्क सूत्र

थौं कन्हेयागु समये भय उपद्रव अन्तराय आपा दुगु इलय् दीर्घायु जुया च्वनेत न्हेम्ह बुद्धिपिनिगु गुण दया च्वंगु ध्व चक्क सूत्रयात न्हिया-न्हित्थं पाठ याना धारण याना तयेगु स्वयेमा: ।

- विपस्सी बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तजुति ।
- २. सिखी बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तज्ति ।
- वेस्सभू बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तजुति ।
- ४. ककुसन्धो बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि अनन्तजुति ।
- कोणागमनो बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तजुति ।
- कस्सपो बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तजुति ।
- णोतमो बुद्धो भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो, अनन्तपुञ्जो, अनन्तगुणो, अनन्तजाणो, अनन्ततेजो, अनन्तइद्धि, अनन्तजुति ।
- सत्तिमे बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा, अनन्तपुञ्ञा, अनन्तगुणा, अनन्तञाणा, अनन्ततेजा, अनन्तइद्धिमन्ता, अनन्तजुतिमन्ता, नमोतेसं सत्तन्नं बुद्धानं भगवन्तानं अरहन्तानं सम्मासम्बुद्धानं ।

- २. दुतियम्पि सित्तमे बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा, अनन्तपुञ्ञा, अनन्तगुणा, अनन्तञाणा, अनन्ततेजा, अनन्तइद्धिमन्ता, अनन्तजुतिमन्ता, नमोतेसं सत्तन्नं बुद्धानं भगवन्तानं अरहन्तानं सम्मासम्बुद्धानं ।
- ३. तितयिमप सित्तमे बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा, अनन्तपुञ्ञा, अनन्तगुणा, अनन्तञाणा, अनन्ततेजा, अनन्तइद्धिमन्ता, अनन्तजुतिमन्ता, नमोतेसं सत्तन्नं बुद्धानं भगवन्तानं अरहन्तानं सम्मासम्बुद्धानं ।
- अनन्तपुञ्जा बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि पुञ्जचक्केहि मं रक्खन्तु ।
- २. अनन्तगुणा बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि गुणचक्केहि मं रक्खन्तु ।
- अनन्तञ्ञाणा बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि ञाणचक्केहि मं रक्खन्तु ।
- ४. अनन्ततेजा बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि । तेजचक्केहि मं रक्खन्तु ।
- प्रनन्त इद्धिमन्ता बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि इद्धि चक्केहि मं रक्खन्तु ।
- ६. अनन्त जुतिमन्ता बुद्धा भगवन्तो अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा अनन्तेहि जुति चक्केहि मं रक्खन्तु ।
- सब्बे सब्बञ्जु सम्बुद्धा मारसेना विधमिनो मारसेना विमद्दिनो, मारसेना विजितावीनो, सब्बेहि सब्बञ्जु बुद्ध चक्केहि मं रक्खन्तु ।

- २. सब्बे पच्चेक सम्बुद्धा सयम्भू विजितावीनो सब्बेहि पच्चेक बुद्ध चक्केहि मं रक्खन्त् ।
- ३. सब्बे बुद्धानुबुद्धा अरहन्तो खीणासवा सब्बेहि अरहन्त चक्केहि मं रक्खन्त् ।

भय अन्तराय हटे जुइगु जप

- सिद्धि भगवा अरहं बुद्धों में सत्त पाकारं बुद्धं सरणं गच्छामि ।
- २. सिद्धि भगवा अरहं धम्मो मे सत्त पाकारं धम्मं सरणं गच्छामि ।
- ३. सिद्धि भगवा अरहं संघो में सत्त पाकारं संघं सरणं गच्छामि।

अर्थ

- भगवान बुद्धयागु अरहं आदि गुंगू गुण न्हेबः पःखाथें जुया जित
 रक्षा जुद्दमा । जि बुद्धया शरणय् वने ।
- भगवान बुद्धयागु स्वाक्खात आदि खुगू धर्म गुण न्हेब: प:खाथें जुया जित रक्षा जुद्दमा । जि धर्मया शरणय् वने ।
- भगवान बुद्धया श्रावक संघिपिनिगु सुप्पिटिपन्न आदि गुंगू गुण न्हेब: प:खाथें ज्या जित रक्षा जुइमा । जि संघया शरणय् वने ।

सम्बुद्धे गाथा

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स ।

सम्बुद्धे अट्ठवीसञ्च द्वादसञ्च सहस्सके । पञ्चसत सहस्सानि नमामि सिरसामहं ॥ १ ॥

अप्पका वालुका गङ्गा महन्ता निब्बुता जिना । तेसं धम्मञ्च संघञ्च आदरेन नमामहं ॥ २ ॥

नमक्कारानु भावेन हित्वा सब्बे उपद्देव । अनेक अन्तरायापि विनस्सन्तु असेसतो ॥ ३ ॥ अर्थ

तण्हङ्करादि नीच्याम्ह बुद्ध हानं वयां न्हापा बुद्ध जुया बिज्यापिं भिनंनिद्रल व न्यागू लाख बुद्धिपन्त जिं नमस्कार याना ॥ १ ॥

गंगाय च्वंगु फिगो बरू कम जुइफु। लोके बुद्ध जुया बिज्याये धुंकूपिं वयासिकं अप्पो जुइ, म्ह जुइ मखु। वसपोल बुद्धिपंसं देशना याना बिज्यागु धर्म व आर्य श्रावकिपन्त नं आदर पूर्वक नमस्कार याना॥ २॥

वसपोल बुद्ध धर्म व संघिपन्त नमस्कार यानागु पुण्यया अनुभावं सकल उपद्रव हटे जुया अनेक प्रकारया अन्तराय विघ्न नं छुं हे मल्यंक विनाश जुया वनेमा ॥ ३ ॥

नव बुद्ध गुण

पालि -

- सो भगवा इतिपि अरहं।
- २. सो भगवा इतिपि सम्मासम्बुद्धो ।

- ३. सो भगवा इतिपि विज्जाचरण सम्पन्नो ।
- ४. सो भगवा इतिपि सुगतो।
- प्र. सो भगवा इतिपि लोकविद् ।
- ६. सो भगवा इतिपि अनुत्तरोपुरिसदम्मसारिथ।
- ७. सो भगवा इतिपि सत्यादेवमनुस्सानं ।
- सो भगवा इतिपि बुद्धो ।
- ९. सो भगवा इतिपि भगवा।

अर्थ

- वसपोल भगवान ब्रम्हादेव मनुष्यिपसं पूजा याये योग्य जुया बिज्याकम्ह ।
- २. वसपोल भगवान सम्पूर्ण धर्मयात छुं शेष बाकि मल्यंक स्वयम् सीका कया बिज्याकम्ह ।
- ३. वसपोल भगवान विद्या स्वंगू विद्या च्यागू व चरण भिन्यागूलिं सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह ।
- ४. वसपोल भगवान मृत्यु जुइगुलि रहित जुया च्वंगु निर्वाण नगरय् बाँलाक बिज्याकम्ह ।
- वसपोल भगवान सत्त लोक, संखार लोक व ओकास लोक धयागु लोक स्वंगूयात सीका कया बिज्याकम्ह ।
- ६. वसपोल भगवान ब्रम्हादेव मनुष्य तिर्यक व वेनेय्य प्राणीपिन्त असदिस रूपं सभ्य जुइक दमन याना बिज्याकम्ह ।
- ७. वसपोल भगवान ब्रम्हादेव व मनुष्यिपिन गुरू जुया बिज्याकम्ह ।
- वसपोल भगवान चतुरार्य सत्य धर्मयात भिन्न भिन्न छुटे छुटे याना सीका कया बिज्याकम्ह ।
- वसपोल भगवान भाग्य खुगू व गुण अनन्त सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह ।

सूचं - थ्व बुद्ध गुण छगू छगू याना जप याना यंकेज्यू । छगू छगू गुणयात सवालाख रूपं ९ गू गुण जप याम्हेसित यक्व पुण्य प्राप्त जुइ ।

> छगू छगू गुणयात सवालाखं अपो जप यायेगु इच्छा दुपिं श्रद्धालुगणपिंसं स्वलातक न्हिं भिजंप्यस: (भिजंप्यचा) जप याना बिज्याहुँ ।

गुंगू गुणयात २ वर्ष व ३ महिना समय लगे जुइ।

आयु प्रमाण जप यायेगु

बुद्धं सरणं गच्छामि नाम रूपं अनिच्चं दुक्खं अनत्त ।
(थ:गु आयु प्रमाण जप यायेगु)
धम्मं सरणं गच्छामि नाम रूपं अनिच्चं दुक्खं अनत्त ।
(थ:गु आयु प्रमाण जप यायेगु)
संघं सरणं गच्छामि नाम रूपं अनिच्चं दुक्खं अनत्त ।
(थ:गु आयु प्रमाण जप यायेगु)
बुद्धं सरणं गच्छामि, धम्मं सरणं गच्छामि, संघं सरणं गच्छामि । नाम रूपं अनिच्चं दुक्खं अनत्त
(थ:गु आयु प्रमाणं जप यायेगु)
अनन्तं बलवं बुद्धं, अनन्तं गोचरं धम्मं
अनन्तं अरियं संघं अनन्तं बोधिमुत्तमं ।

गाथाया अर्थ

बलवं - बलं पूर्णजुया बिज्याम्ह । बुद्धं - भगवान् बुद्धं । अनन्तं - अनन्त आनुभावं सम्पन्न जुया बिज्याम्ह खः । गोचरं - मार्ग

फलया आरम्मण जुया च्वंगु । धम्मं - उत्तमगु धर्म । अनन्तं - अनन्त आनुभावं सम्पन्न जुया च्वन । अरियं - आर्य जुया बिज्यापि । संघं -संघपि । अनन्तं - अनन्त आनुभावं सम्पन्न जुया बिज्यापि खः । बोधिमुत्तमं - उत्तमगु बोधिपिक्खिय धर्म ३७ गू । अनन्तं - अनन्त आनुभावं सम्पन्न जुया च्वन ।

मोञ्हें सयादोया सदानं पाठ याना बिज्याइगु भय अन्तराय विघ्न हटे जुइगु पाठ :-

न्हापा न्हापायापि गुरूपिसं निसे आ:तक पाठ याना वयाच्वंगु । (अन्तराय हटे जुइगु)

बुद्ध गुणो अनन्तो, धम्म गुणो अनन्तो, संघ गुणो अनन्तो, मातापितु गुणो अनन्तो, आचरिय गुणो अनन्तो ।

बुद्धो मे सरणं अञ्जं नित्थ, धम्मो मे सरणं अञ्जं नित्थ, संघो मे सरणं अञ्जं नित्थ।

बुद्धं सरणं गच्छामि । धम्मं सरणं गच्छामि । संघं सरणं गच्छामि एसा ञत्ति । गच्छ अमुम्हि ओकासे तिट्ठाहि ।

ध्व भय अन्तराय हटे जुइगु पाठयात कमसेकम निहं भिनको ब्वँ। भय उपद्रव मने अशान्ति छुटे मजुल धा:सा ३७ को, १०८ को ब्वँ। परित्राण जल तया नं प्रयोग याये ज्यू।

(YY)

धारण परित्राण

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बद्धस्स

- बुद्धानं जीवितस्स न सक्का केनचि अन्तरायो कातुं तथा मे होतु ।
- २. अतीतंसे बुद्धस्स भगवतो अप्पटिहतंत्राणं, अनागतंसे बुद्धस्स भगवतो अप्पटिहतं जाणं, पच्चुप्पन्नंसे बुद्धस्स भगवतो अप्पटिहतं जाणं।
- इमेहि तीहि धम्मेहि समन्नागतस्य बुद्धस्य भगवतो सब्बं कायकम्मं जाणापुब्बङ्गमं जाणानुपरिवत्तं । सब्बं वचीकम्मं जाणपुब्बङ्गमं जाणानुपरिवत्तं । सब्बं मनोकम्मं जाणपुब्बङ्गमं जाणानुपरिवत्तं ।
- ४. इमेहि छहि धम्मेहि समन्नागतस्स बुद्धस्स भगवतो नित्थ छन्दस्स हानि, नित्थ धम्मदेसनाय हानि, नित्थ वीरियस्स हानि, नित्थ विपस्सनाय हानि नित्थ समाधिस्स हानि, नित्थ विमुत्तिया हानि ।
- ५. इमेहि द्वादसिह धम्मेहि समन्नागतस्स बुद्धस्स भगवतो नित्थ दवा, नित्थ रवा, नित्थ अफुटं, नित्थ वेगायितत्तं, नित्थ व्यावटमनो, नित्थ अप्पटिसङ्खानुपेक्खा । इमेहि अट्ठारसिह धम्मेहि समन्नागतस्स बुद्धस्स भगवतो नमो सत्तन्नं सम्मासम्बुद्धानं ।

- ६. नित्य तथागतस्स कायवुच्चरितं, नित्य तथागतस्स वचीवुच्चरितं, नित्य तथागतस्स मनोवुच्चरितं, नित्य अतीतंसे बुद्धस्स भगवतो पिटहतंजाणं, नित्य अनागतंसे बुद्धस्स भगवतो पिटहतंजाणं, नित्य पच्चपन्नंसे बुद्धस्स भगवतो पिटहतंजाणं, नित्य पच्चपन्नंसे बुद्धस्स भगवतो पिटहतंजाणं, नित्य सब्बं कायकम्मं जाणापुब्बङ्गमं जाणं नानुरिवत्तं । नित्य सब्बं सब्बं वचीकम्मं जाणापुब्बङ्गमं जाणं नानुपरिवत्तं । इमं धारणं अमितं असमं सब्बसत्तानं ताणं लेणं संसारभयभीतानं अगगं महातेजं ।
- ७. इमं आनन्द ! धारणपरित्तं धारेहि बारेहि परिपुच्छाहि । तस्स काये विसं न कमेय्य । उदके न लग्गेय्य । अग्गि न डहेय्य । नानाभयविको । न एकाहारको । न द्विहारको । न तिहारको । न चतुहारको । न उम्मत्तकं न, मुल्हकं, मनुस्सेहि अमनुस्सेहि नहिंसका ।
- तं धारण परित्तं यथा कतमे, जालो, महाजालो, जालिते, महाजालिते, पुगो, महापुगो, सम्पत्ते, महासम्पत्ते, भूतङ्गिह तमङ्गलं । इमं खो पनानन्द धारणपरित्तं सत्त सत्तेहि सम्मासम्बुद्ध कोटीहि भासितं । वत्ते, अवत्ते, गन्धवे, अगन्धवे, नोमे, अनोमे, सेवे, असेवे, काये, अकाये, धारणे, अधारणे । इल्लि, मिल्लि, तिल्लि, मिल्लि योक्ष्वे, महायोक्ष्वे । भूतङ्गीन्ह तमङ्गलं ।

९. इमं खो पनानन्द धारण परित्तं नवनवृतिया सम्मासम्बुद्ध कोटीहि भासितं । दिद्ठिला दण्डिला मन्तिला रोगिला खरला दुिक्भिला । एतेन सच्च वज्जेन सोत्यि ते । मे होतु सब्बदा ।

अर्थ

- वुद्ध भगवानिपिनि जीवय् सुनानं अन्तराय याये फइ मखु । अथे हे जित: ज्वीमा ।
- खुगू भाग्यं पूर्णम्ह भगवान बुद्धया बिते जुया वने धुंकूगु विषयलय् पना मतःगु ज्ञान दयाच्वन । खुगू भाग्यं पूर्णम्ह बुद्ध भगवानया भविष्यया विषयलय् पना मतःगु ज्ञान दयाच्वन । खुगू भाग्यं पूर्णम्ह भगवान बुद्धया वर्तमान विषयलय पना मतःगु ज्ञान दया च्वन ।
- ३. थुगु स्वंगू गुण धर्म सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह, खुगू भाग्यं पुर्णम्ह भगवान बुद्धया फुक्क कायं याद्दगु ज्याय् ज्ञान न्हापालाक्क वनीगु जुयाच्वन । ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनीगु जुयाच्वन । फुक्क बचनं याद्दगु ज्याय् ज्ञान न्हापालाक वनीगु जुयाच्वन । ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनीगु जुयाच्वन । फुक्क मनं याद्दगु ज्याय् ज्ञान न्हापालाक वनीगु जुयाच्वन । ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनीगु जुयाच्वन ।
- ४. थुगु प्रकारं गुण धर्मं सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह, खुगू भाग्यं सम्पूर्णम्ह भगवान बुद्धया सत्व-प्राणिपिन्त हित यायेगु इच्छा

याना बिज्याइगुली हानि ज्वीगु धयागु मदु । धर्म देशना याना बिज्याइगुली हानि ज्वीगु धयागु मदु । परिहत जुइगुकार्य याना बिज्याइगु बखतय् वीर्य कोशिस यायेगुली हानि ज्वीगु धयागु मदु । सङ्खार धर्मयात अनित्य आदि त्रिलक्षणं स्वया बिज्याइगु "विपस्सना" ज्ञाने हानि ज्वीगु धयागु मदु । चित्त एकाग्र ज्वीगु "समाधि" लय् हानि ज्वीगु धयागु मदु । अरहत्त फल समापत्ती प्रवेश ज्वीगुली हानि ज्वीगु धयागु मदु ।

प्र. थुगु भिनिगू गुण धर्म सम्पूर्ण ज्या बिज्याकम्ह, खुगू भाग्यं सम्पूर्णम्ह भगवान बुद्ध्या ख्याल ठट्टा यायेगु रूपे खें ल्हाना बिज्याइगु धयागु मदु । होस ख्याल मयासे ज्या यायेगु खें ल्हाना बिज्याइगु धयागु मदु । ञ्जेय (संखार, विकार, लक्खण, निब्बान पञ्जति) धर्म न्यागुली मलागु खें ल्हाना बिज्याइगु धयागु मदु । ज्ञानं विचार याना बिमज्यासे हतपतं ज्या याना बिज्याइगु धयागु मदु । मिपिन उपरे निश्चिन्त जुया च्वना बिज्याइगु धयागु मदु । ज्ञानं विचार मयासे उपेक्षा भावं स्वया बिज्याइगु धयागु मदु ।

थुगु भिनंच्यागू गुण धर्मं सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह, खुगू भाग्यं सम्पूर्णम्ह भगवान बुद्धयात नमस्कार याना । विपश्यी, शिखी, विश्वभू, ककुच्छन्द, कोणागमन, काश्यप, गौतम न्हेम्ह तथागतिपन्त नमस्कार याना ।

६. विपश्यी आदि न्हापायापिं तथागतिपथें बांलाक बिज्याकम्ह तथागतया कायं याइगु दुश्चिरत्र मदु । तथागतया बचनं याइगु दुश्चिरत्र मदु । तथागतया मनं याइगु दुश्चिरत्र मदु । अतीत काल विषयले भगवान बुद्धया पनात:गु ज्ञान मदु । अनागतया विषयले भगवान बुद्धया पनात:गु ज्ञान मदु। वर्तमानया विषयले भगवान बुद्धया पनात:गु ज्ञान मदु। भगवान बुद्धया फुक्कं कायं याइगु ज्याय् ज्ञान न्ह्चव मवनी धयागु मदु। ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनी मखु धयागु मदु। भगवान बुद्धया फुक्क बचनं याइगु ज्याय् ज्ञान न्ह्चवः वनीमखु धयागु मदु। ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनी मखु धयागु मदु। भगवान बुद्धया फुक्क मनं याइगु ज्याय् ज्ञान न्ह्चव मवनी धयागु मदु। ज्ञान अनुसारं ल्यू ल्यू वनी मखु धयागु मदु।

- थ्व धारण परित्राण तुलना यायेगु मदु, जोडा मदु । सकल 9. सत्विपिनि भरोसा आधार कायेगु नं जुयाच्वन । सुलेगु थाय्थें नं जुयाच्वन । संसार भय खनाः ग्याःपिन्त अति उत्तमगु आरक्षा नं जुयाच्वन । महानुभाव दुगु जुयाच्वन । आनन्द ! थ्व धारण परित्राणयात धारण या । लुमंका ति । न्यनेगु विचार यायेगु या । अथे धारण यानाः लुमंका च्वंम्ह, न्यनाः विचार याना च्वंम्हिसया शरीरे सर्प नाग आदिपिनिगु विषं थिइ फइ मखु। लखे दुबे जुया: सी मखु । मिं थिइ फइ मखु । अनेक प्रकारया भयं नं थी फइ मखु। सुं छम्हिसनं छन्हु मिभंगु चिन्तना याये धा:सा नं याये फद्द मखु। सुं छम्हिसनं निन्हु मिश्रंगु चिन्तना याये धा:सा नं याये फइ मखु । सुं छम्हिसनं स्वन्हु मिभंगु चिन्तना याये धा:सा नं याये फइ मखु। प्यन्हु मिभंगु चिन्तना याये धाःसा नं याये फइमखु । वैं जुइगु रोग ज्वीमखु । बेहोस ज्वीगु रोग ज्वीमखु । मनुष्यपिंसं नं अमनुष्यपिंसं नं दु:ख कष्ट बी फइमखु।
- प्य धारण परित्राण गुजोगु धा:सा कल्प नाश ज्वीबले पिहाँ

वइगु न्हेम्ह सूर्य थें तेज दया: भय अन्तराययात विनष्ट याय्गु शक्ति दुगु जुयाच्वन । देव, इन्द्र, नाग, गरूड, कुम्भण्ड, यक्ष,राक्षस आदिपिन्त पनातये फुगु नयागु पास थें महान शक्ति दुगु जुयाच्वन । लः मि, जुजु, खुँ व शत्रुपिनिगु अन्तराययात हटे याये फुगु जुयाच्वन । रोगन्तर, सत्थन्तर, दुब्भिक्खन्तर कल्प भयनं थी फइ मखुगु जुयाच्वन । माँया गर्भे प्रतिसन्धि जूसा नं लाटा ज्वीगु, ल्हाः तुति चले मज्वीगु, ख्वाय् ज्वीगु, वें ज्वीगु रोगं बचे ज्वी । सिमा, पर्वत, ज्वःलं कृतुं वंसां नं सी मखु । प्राप्त मजूगु धन सम्पत्ति प्राप्त ज्वी । प्राप्त जुयाच्वंगु धन सम्पत्ति बढे ज्वी । यथार्थ रूपं अन्धकार नाश जुयाः आलोक प्राप्त जुइ ।

आनन्द ! ध्व खँ निश्चय नं खः । थुगु धारण परित्राण न्हे-न्हेगू कोटी तथागतिपंसं कना बिज्यात । भिंगु फल नापं युक्त जुयाच्वन । मिभंगु फल नाप युक्त मजू । भिंगु धर्म रूपी सुगन्ध वास हया बी । मिभंगु धर्मया गन्ध हया बी मखु । भिंगु चित्त धारण ज्वी मखु । भिंगु चित्त धारण ज्वी मखु । सत्पुरूषिं नाप सत्संगत जुया च्वनी । असत्पुरूषिं नाप संगत ज्वी मखु । भिंगु शरीर जुया च्वनी । मिभंगु शरीर जुया च्वनी मखु । भिंगु कुशल कार्य धारण याना च्वनी । मिभंगु अकुशल कार्य धारण याइ मखु । भिंगु स्वप्न खनी । मिभंगु स्वप्न खनी मखु । गना वंगु सिमा म्वाना वइ । म्वाना च्वंगु सिमा सफ्रे जुया वइ । यथार्थ रूपं अन्धकार नाश जुया आलोक प्राप्त जुइ ।

प्रिय पुत्र आनन्द ! निश्चयनं थ्व धारण परित्राण "ग्वीगुंगू

कोटी तथागतिपंसं कना बिज्यागु ख: । मिभंगु चित्त त:पिनिगु खँयात सीकेफइ । शस्त्र, अस्त्र, भाला, धनुष, तुप: आदि नं थी फइ मखु । मन्त्र गाथायात नं अप्पो तेज याना बी । अनेक प्रकारया रोगयात नं हटे याना छ्वे फइ । कडा कडागु रोगं थी फइ मखु । हत्कडी न्यव: तया कुनात:सां नं छुटे ज्वी । थुगुसत्यया प्रभावं छन्त/जित:, छिमित/जिमित सदानं सुखानन्द जुइमा ।

धारण परित्राणया अर्थ क्वचाल

